

BLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 11. NOVEMBRA 1966 — LETO XX. St. 44 — CENA 50 PAR DIN
Gledališča 2 — Telefoni: uredništvo 23-69; oglašit in naročniki 21-27 (21-28)

SPOMLADI 1967 SKUPŠČINSKE VOLITVE

Spomladi prihodnjega leta bodo volitve v občinsko, republiško in zvezno skupščino. Volili bomo polovico sestava odbornikov in poslancev, tisto polovico, ki ji bo spomladi podelil 4-letni mandat. Tisti, ki smo jih izvolili predlanskim, sestavljajo drugo polovico, ki se ji bo mandat stekel šele leta 1969.

Kakaj so volitve vsako drugo leto? Da bi to lahko razumeli, je treba vedeti, da so naše skupščine zamenljive. To se pravi, da nikoli ne pride do njihovega razpusta. Vsakokrat, ko prihajajo v skupščine novi odborniki in poslanci, jih sprejmejo člani predstavniških teles, ki imajo za seboj že dve leti izkušenj in ki že poznajo naloge skupščin. S takim načinom volitev, kakršen je naš, smo torej uspešni, da so naše skupščine zamenljive in stalne obenem.

Potek volitev gre skozi več faz. Pri volitvah v občinske skupščine je treba najprej evidentirati ljudi, ki pridejo v poštev za odborniške funkcije. Nato se sestanejo zbori volivcev in zbori delovnih skupnosti, na katerih izberejo kandidate. Sledijo neposredne volitve, in sicer posebej v splošni zbor in posebej v zbor delovnih skupnosti.

Pri volitvah v republiško in zvezno skupščino je potek nekoliko drugačen. Tudi pri teh volitvah se začne ves postopek z evidentiranjem ljudi. Sledijo zbori volivcev in zbori delovnih skupnosti, na katerih izbirajo kandidate. Nato se sestanejo občinske skupščine, ki izvolijo republiške in zvezne poslance iz vrst kandidatov, ki so jih izbrali volivci na svojih zbora. Poslanci za samoupravne zore republiške in zvezne skupščine (gospodarski zbor, socialno-zdravstveni zbor, prosvetno-kulturni zbor in organizacijsko-politični zbor) so s tem dokončno izvoljeni, medtem ko morajo potrditi izvolitev poslancev za republiški in zvezni zbor še volivci na neposrednih volitvah.

Neposredne volitve so torej dvakrat: enkrat v občinski skupščini in drugič v republiški in zvezni zbor.

Kakšne naloge glede volitev ima Socialistična zveza? O tem so razpravljali na zadnji seji zvezne konference Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije. Med drugim so dejali, da je Socialistična zveza nosilka politične aktivnosti in odgovorov o kandidatih, nikakor pa ne organ, ki bi vnaprej določal kandidatne liste. Ugotovili so, da so zdaj dosti ugodnejši pogoji za demokratičen postopek pri izbiranju osebnosti za odgovorne družbene in državne funkcije. Zdar mora priti do veljave resnična vloga volivcev. Osvoboditi se je treba vsakršnih nedemokratičnih pritiskov s strani forumov ali posameznih ambicioznostev. Toda spoprijemati se je treba tudi s stihijo, da bi zbirali ljudi kar tjavdan, samo da bi zadostili nekakšni formalni demokratični, ne da bi zbirali dobrih ljudi. V demokratičnem boju mnenj, ko vsakdo pove, kar misli in čuti, naj se tudi spoznanje, da merilo za družbeni ugled posameznika ne more biti njegovo obličje, funkcija, izkaznica, temveč njegov resničen odnos do problemov delovnih ljudi, do samoupravljanja, delitve po delu in drugih usodnih problemov našega časa.

F. S.

DENAR NE POMENI VSE

RAZGOVOR Z DAMJANOM BRVARJEM, PREDSEDNIKOM SVETA ZKPO CELJE

»V nekaterih krogih celjske javnosti vlada prepričanje, da amaterska kulturno prosvetna dejavnost že dlje časa stagnira, zlasti pa, da njeno delo izgublja kvaliteto. To dakozujejo z nekaterimi primeri: Gužaj, Milnarjev Janec in podobno. Kakšno pa je vaše mnenje o delu kulturno prosvetnih organizacij v zadnjem obdobju?«

»Ugotovitev, da kulturno prosvetna dejavnost stagnira in da mnoga društva le še životarijo, velja zlasti za širše območje nekdanjega celjskega okraja. Dejstvo je namreč, da ni nikogar, ki bi njihovo delo koordiniral v medobčinskem merilu. Za celjsko občino pa ugotavljamo nasprotno. Zlasti

na podeželju se je interes za sodelovanje v kulturno prosvetnih društvih močno povečal, predvsem pa se je okrepila dramska, glasbena in knjižniška dejavnost. Tako je v zadnjem času lepo zaživela gabska Svoboda s svojim pevskim zborom in tamburami, pa tudi Prešeren — čeprav ima težave, uspešno opravlja svoje delo. Med takimi je tudi društvo v Dobrni, pa trnovelska Zorja, štorska Svoboda. Najbolje pa delujejo knjižnice, ki z vsemi sredstvi in načini poskušajo nadomestiti veliko pomanjkanje denarja. Zato bomo tudi pri občinskem svetu morali spremeniti politiko razdeljevanja sredstev v večjo korist knjižnic.«

»Prav gotovo je repertoarna politika amaterskih dramskih

skupin poseben problem. Ali občinski svet sploh kaj vpliva nanjo in kako?«

(Nadaljevanje na 2. strani)

Trinajst let je zrl s perona železniške postaje v Zidanem mostu v ljudi in vlake, ki so hiteli na vse strani. Podnevi, ponoči, pozimi, poleti. Na pamet pozna vozni red, v spominu so mu obrabi železničarjev in vsakodnevnih potnikov.

V svojem trinajstletnem službovanju na železniški postaji je srečal in doživel marsikaj.

Pred dnevi je bil zopet na peronu. Pričakoval je vlak 531, ki pripelje v Zidan most ob treh pa še nekaj, pripeljal pa je ob pol starih. To ni redkost na naši železnici. Bilo je vse kot običajno.

DVA POLITIČNA ZBORA

V ZALCU IN SLOVENSKIH KONJICAH SO NA ŠIRSEM POLITIČNEM ZBORU RAZPRAVLJALI O DELU OBČINSKIH SKUPŠČIN IN O PRIPRAVAH NA PRIHODNJE VOLITVE.

V ponedeljek in torek sta bila na našem področju dva širša politična zbora, ki sta jih sklicali občinski skupščini in občinska odbora SZDL v Zalcu in Slovenskih Konjicah. Vsebinsko obeh političnih zborov je bila dokaj podobna, saj so udeleženci razpravljali o delu občinskih skupščin v minulem obdobju, o vlogi in delu odbornikov, ki ponekod zanemarjajo svojo vlogo in po-

slanstvo s tem, da sprejetih stališč na zasedanjih občinskih skupščin ne tolmačijo občanom, dogaja pa se, da z njimi občane niti ne seznanjajo. Udeleženci obeh zborov so naglasili, da bi pri izbiri kandidatov za prihodnje volitve morali posvetiti več pozornosti demokratični izbiri, da bi volivce seznanjali o aktivnosti njihovih odbornikov in poslancev, ki le redko zahajajo med-

TRIBUNA O KMETIJSTVU

Pred kratkim je krajevna organizacija Socialistične zveze v Viršanju priredila javno tribuno, na kateri so občani, predstavniki kmetijske zadruge in družbenopolitičnih organizacij govorili o kmetijski politiki in izrazili pomisleke, spričo dosedanje kmetijske prakse. Tako so kmetje poudarili, da prihaja do nesporazumov in nasprotij med zadruzo in privatnimi proizvajalci tudi zato, ker je med njimi premalo sodelovanja. Čeprav ima za-

druga v svojem statutu uzakonjeno obliko »zbor kooperantov«, na katerih naj bi se s kmeti pogovorili o vseh tistih odločitvah, ki so pomembne tudi zanje, zborov ni sklicevala. Zato so se na tribuni odločili, da je treba to pomembno delovno obliko okrepiti, saj kmetom ne more biti vseeno, o čem zadruga razpravlja. Hkrati pa so zahtevali, naj v odnose zadruga-kmet vnesejo bolj čiste račune in jih postavijo na boljše ekonomsko osnovo.

Nega bolnika na domu AKCIJA DELOVNIH KOLEKTIVOV

Celjski Rdeči križ in socialni in zdravstveni delavci nekaterih večjih gospodarskih organizacij pripravljajo resno pobudo za čim prejšnjo uvedbo službe laične nege bolnika na domu. Gospodarska škoda zaradi dosedanjega načina oskrbovanja bolnika, družinskega člana, je namreč vsako leto večja. Preteklo leto je bilo v celjski občini že 3.287 takih primerov odsotnosti z dela, to pa samo pri večjih delovnih skupnostih, in je bilo pri tem izgubljenih 18.200 delovnih dni. Lahko si je predstavljati, kako velik je bil izpad proizvodnje in kolikšna je bila izguba narodnega dohodka. Če so vsi člani družine zdravi, teče življenje po nekem začrtanem redu: starši hodijo na delo, otroci v zavetišče ali šolo, predšolski pa v

vzgojno varstvene ustanove ali pa so sami doma. Brž ko pa oboli kateri koli član družine, se ta red podere. Ob tem trpi delo v delovni organizaciji, ko izostali član delovne skupnosti ne more zlepa dobiti človeka, ki bi mesto njega storil vse potrebno doma pri obolelem svojcu. Bogato bi se obrestovalo pri nekaterih večjih celjskih podjetjih uvedba službe nege bolnika na domu v smislu programa Rdečega križa in drugih ustreznih ustanov.

Ivan Kovačič-Efenka, narodni heroj in komandant XIV. divizije, ni dočakal petindvajsete obletnice ostaje in dvaindvajsete obletnice prihoda slavne XIV. divizije na Stajersko, kar proslavljamo letos osi drugi, kajti napori in žrtve iz narodno osvobodilne vojne so strle njegovo telo in umorile prizadevnega duha, ki si je do zadnjih dni pred smrtjo prizadeval, da bi zvesto nadaljeval tradicijo boja za enakopravnost in svobodo delovnega človeka.

Stirinajstega novembra pred tremi leti nas je zapustil priljubljen borec in danes se moramo ob vseh obletnicah spominjati tudi njega in njegovega nesebičnega deleža v svetlih zmagah osvobodilne vojske in XIV. divizije. Spomin nanj in na njegova dejanja bo ostal vedno neizbrisno združen z našo slavno preteklostjo.

Ob obletnici njegove smrti se ga zato posebej čuteče spominjajo sobojevniki, delovni tovariši in številni delovni ljudje, ki so ga v povojnih letih spoznali kot iskrenega in nesebičnega družbeno-političnega delavca in predsednika nekdanjega okrajnega odbora Zveze borcev, kjer si je s tolikšno neumornostjo prizadeval za reševanje vseh zadev borcev in delovnih ljudi.

LETNE KONFERENCE ZMS

Občinski komite ZMS v Slovenskih Konjicah je na zadnji seji med drugim obravnaval tudi priprave na letne konference mladinskih organizacij

v občini, ki bodo v prihodnjih tednih. Ob tej priložnosti so razpravljali o vprašanjih, ki se nanašajo na delovanje te organizacije v podjetjih, na šolah

in v posameznih krajih. V razpravi o družbeno-ekonomskem, strokovnem in splošnem izobraževanju mladine pa so menili, da bo potrebno v bodoče temu vprašanju posvetiti večjo pozornost. V ta namen bodo pripravili programe za nekatere izobraževalne oblike, pri čemer jim bo pomagala tudi domača delavska univerza.

TONE BOLE

V SLOVENSKIH KONJICAH

Prejšnji ponedeljek je obiskal nekatere delovne kolektive v konjski občini, med njimi tudi Konus, Kostroj in kolektiv tovarne kovanega orodja v Zrečah zvezni poslanec in predsednik zvezne gospodarske zbornice Tone Bole. S predstavniki delovnih kolektivov je razpravljal o vlogi podjetij v novih pogojih gospodarjenja. Zanimalo ga je zlasti, kako se podjetja konjske občine vključujejo in uveljavljajo v mednarodni delitvi dela. Poleg razgovorov s predstavniki podjetij se je udeležil tudi političnega zbora v Slovenskih Konjicah.

VREME

Nekako od 11. do 17. novembra nestalno s pogostimi padavinami, sneg do nižnj okrog 12. in 17. novembra. Po 17. novembru suho in hladno.

2EBLJICA

V nedeljski TV oddaji Tekmujte z nami, v kateri so se pomerili Novomeščani in Celjani, so zmagali Novomeščani in najbrž tudi Celjani. Kljub uradni odločitvi zmaga Novega mesta ni povsem zanesljiva. Bilo je namreč nekaj nerodnosti, ki so oškodovale Celje, zato se je celjska ekipa pritožila. Kolikor bo pregled magnetoskopa potrdil zmago Celja, bo prišlo do nove nerodnosti: v Novem mestu bodo morali zaklati svojega petelina in obuditi celjskega!

Leopold Sašek

Njegovo oko je nekaj časa popotovalo po mlajšem človeku z nahrbtnikom, premeril ga je in pretehtal, zatem pa znova opazoval vrvež na peronu.

Nekaj mu ni dalo miru, to je tisti čut, izostren do skrajnosti, ki te opozori, da nekaj ni v redu, čeprav je na oko vse lepo. Obhodil je peron in zavil v restavracijo. Mlad mož, tokrat brez nahrbtnika s čepico pomaknjeno globoko na oči, je slonel ob točilni mizi.

»Nekaj me je na tem človeku motilo. Odšel sem ven, nato v pisarno, telefoniral v Celje, če je kaj narobe, nič. Pa kljub temu sem odšel nazaj v restavracijo k tistem možakarju. Veste, težko je ogovoriti človeka, ga meni ni tebi nič povabiti ven, takoj zabudi pozornost, vzemirš ljudi. To je mučno, toda pogosto potrebno. Pristopil sem k njemu in ga povabil ven. Brez upiranja mi je sledil. Rekel sem mu, naj vzame prtljago, nahrbtnik je namreč pustil na peronu, šla sva proti moji pisarni. Ko sem ga povabil, naj vstopi, se je začelo...«, pripoveduje danes višji vodnik milice Leopold Sašek. Devetnajst let je že v milici. Pred mesecem je interveriral med pretepecem v gostilni, ko se je vračal nazaj na postajo, ga je v zasedi pričakal pijan mladenič in streljal nanj s plin-

ske pištole. Najprej ga je strel zmedel, zatem se je zapravljal za njim in ga ulovil...

»Ko sem mu rekel, naj vstopi, se je uprl. Aha, sem si dejal, nekaj ni v redu. Silil sem ga, naj vstopi. Nenadoma je poskočil in jo ucvrl proti tovarni postaji. Jaz pa za njim. Odpel sem gumijevko in ga dohitel. Zgrabila sva se, hotel me je udariti, pa sem udarec prestregel. Tokrat je slo zares. Iztrgal se mi je in znova začel teči med tiri proti Radečam. Dohtel sem ga, ko je hotel skočiti v Savo. Nenadoma se je obrnil, pomezil vame s pištole in dejal:

»Tako, sedaj bova obračunala! Leopold Sašek je poročen. Zena je trgovka, letos sta si s prihranjenim denarjem kupila staro hišo. Leopold ne gre nikamor. Doma, urejuje dom. Imata tri leta staro hčerko.

Rodil se je v Pristavi pri Novem mestu pred 38. leti.

»Z gumijevko sem ga tresnil po roki, v kateri je imel pištole in ga zgrabil. Spravil sem ga na tla, ko sem mu hotel nataktni lisice, je znova skočil. Zopet sva tekla.

— Zakaj niste streljali?

»Orožje uporabljamo le v skrajni sili, veste pritisniti na petlini ni težko, toda to pomeni eno življenje manj.

— V tem primeru bi lahko, saj vam je streljal po življenju.

»Drži, toda vedel sem, da ne pride daleč. Ko je skočil z mostu skoraj osem metrov globoko, sem vedel, da ga bomo dobili.

PISMA

NEVESTNO POSLOVANJE

Cepprav je ločevanje ljudi ali vsaj njihovih sposobnosti in prizadevnosti pri delu dokaj relativno, jih zelo radi ločujemo: na dobre in slabe, vestne in nevestne, prijazne in neprijazne, pa morda še na kaj. Končno niti ni važno, ker so že tri besede slab, nevesten in neprijazen ob dodatku povzeto popolnoma zadovoljiva oznaka za nekatere uslužbenke celjske pošte. Da, prav za njih, konkretno za tiste, ki delajo pri okencih, kjer piše »VPLAČILA« in »IZPLAČILA«. Ali še konkretnije: za uslužbenke, ki je v ponedeljek 7. novembra popoldne opravljala svoj posel pri okencu »IZPLAČILA«. Vendar se zgodba ni začela že pri njej, pač pa že nekaj ur prej, in to pri poštarju, ki je tudi uslužbenec celjske pošte in ki raznaša poštne pošiljke in vse ostalo, kar pač sodi zraven, na področju Dolgega polja. V čem je stvar?

Ker me ni bilo ob poštarjem obisku doma, mi je v poštne predalu pustil »OBVESTILO O POŠTNI POSILJKI«, kjer je jasno pisalo, da lahko denar dvignem

še ISTI dan na celjski pošti in to od osme ure zjutraj (obvestilo je poštar prinesel šele okrog dvanaest ure!) do DEVETNAJSTE ure zvečer.

In res sem se pojavil na pošti ob sedemnajsti uri in petdeset minut. Pred okencem za izplačilo denarja je stalo nekaj ljudi, uslužbenka za okencem pa je stala denar, katerega ji je prinesel neki poštar. Ko je štetje opravila, je vsem zbranim pred okencem na hitro povedala, da kdor ima obvestilo o došli poštni pošiljki od danes, da denarja še ni, ker poštarji še niso opravili obračuna. Z dolgimi nosovi in razočarani smo se razkropili.

Vrnil sem se ob osemnajsti uri in petintrideset minut, v dobri veri, da denar že bo — končno je na obvestilu pisalo, da ga lahko dvignem še isti dan do devetnajste ure. Vendar me je čakalo ponovno presenečenje: pred okencem je stala rdeča tabla z obvestilom ZAPRTO, uslužbenka pa je preštevila denar. Ko ga je preštela, sem jo ponižno vprašal, če lahko dvignem denar, ker pač piše na obvestilu, da je dvig mogoč do devetnajste ure še istega dne. Uslužbenka me je pogledala ni in sem bil deležen samo neprijaznega odgovora: »Je že zaprto! Sku-

sal sem ji dopovedati, da pač lahko dvignem denar do devetnajste ure, pa me je mlo povedano, nadrla, da pač ona tega ni pisala in da že imajo zaprto in da denarja danes pač ne morem več dvigniti in da lahko grem. Ker sem videl, da je njen pogovor z mano vse prej kot prijazen, sem res odšel; odšel razjarjen in presenečen nad »solidnim« poslovanjem uslužbenke celjske pošte.

Ko sem zapustil poslojpe, sem premišljeval o tej ustanovi in o nekaterih njenih uslužbenih; predvsem o tistih, ki delajo pri okencih »IZPLAČILA« in »VPLAČILA«. Premišljeval sem tudi o tem, kako je mogoče, da kljub pooblastilu mame in ob priložni mami osebni legitimaciji in seveda še bolj, ne morem dvigniti denarja; konkretno očitno pokojnine? Premišljeval o neskladnosti njihovega delovanja; recimo med poštarjem, ki ti napiše na obvestilo, da lahko denar dvigneš še isti dan do devetnajste ure in med prav nesramnim obnašanjem uslužbenke do človeka, ki čaka na njeno blagohotno voljo, da bo sploh pripravljena govoriti z njim. In to govoriti prijazno in vljudno.

Tone Vrabl

RAZGOVOR Z ING. FRANCETOM KOVAČICEM, SEFOM GRADBENIH DEL NA CESTI RIMSKE TOPLICE — ZIDANI MOST

CESTA MNOGIH IZKUŠENJ

OB PRAZNOVANJU DNEVA REPUBLIKE BODO SVEČANO ODPRLI CESTO RIMSKE TOPLICE — ZIDANI MOST. NEKAJ VEČ KOT PET KILOMETROV CESTIŠČA JE VELJALO MILIJARDO IN POL STARIH DINARJEV. GRADNJA SE JE ZAVLEKLA ZARADI POMANKANJA DENARJA IN PREMAJHNIH RAZISKAV. V TEH DNEH ASFALTIRAJO ZADNJE METRE CESTE. O TEJ CESTI JE BILO PRELITEGA ŽE OGROMNO TISKARSKEGA ČRNILA. TOKRAT SMO NAPROSILI ING. FRANCA KOVAČICA, VODJO DEL DA BI ZA NAŠE BRALCE ODGOVORIL NA NEKAJ VPRAŠANJ.

— Otvoritev te ceste ste že večkrat napovedali, kot kaže, pa jo bomo za dan republike končno le dočakali. Kaj menite, zakaj je prišlo do tolikšnih odstopanj?

Ing. Franc Kovačič: »Ta cesta je bila v bistvu izpit vseh strokovnjakov za ceste.«

sta preizkušeni za podjetje. Kaj menite vi?

● To ni bila preizkušnja samo našega podjetja, temveč izpit vseh strokovnjakov za ceste. To pa zato, ker bi za tak, večji objekt morale biti geološke in geomehanske raziskave že prej gotove. Presenečenje ne more biti, če jih naprej predvidevaš. Za to cesto pa ni presenečenje nihče predvideval.

— Milijarda in pol starih dinarjev je vsekakor velika svota za nekaj več kot pet likometrov cestišča. Hudomušneži trde, da bi bila prej narejena in trdejša, če bi jo obložili s kovanci — pa tudi cenejša.

● Na tem, res samo nekaj kilometrov dolgem cestišču, smo morali zajeti štiri velika plazovna področja. Od stare oljarne pa do apnenice pa smo morali graditi podporne zidove nad in pod cesto. Tudi po deset metrov visoko. Tu je vgrajenih na deset tisoče kubikov betona, da ne govorimo o izkopih.

— Del cestišča baje ne bo asfaltiran. Zakaj?

● To je 573 metrov pod previsom, ker za ta odsek še ni projektov in ne sredstev. Raziskave so napravljen.

— Ali predvidevate, da bo cesta po otvoritvi pripravila še kakšno »presenečenje«?

● Cesto smo gradili na podlagi detaljnih raziskav ter izvajali sanacijo na tak način, za katerega menimo, da bo jamstvo.

— Ta del hitre ceste je v bistvu priključek na novo »posavsko« cesto. Kdaj bo urejeno in razčiščeno vprašanje posavske ceste in priključka v Zidanem mostu?

● Zaradi tega, ker se ni razčiščeno vprašanje posavske ceste, tudi to cestišče ne sega prav do Zidanega mostu, temveč le do apnenice, nekaj sto metrov pred Zidanim mostom. Vprašanje posavske ceste pa je — v zraku.

J. Sever

KONFERENCE KO SZDL V ŠMARSKI OBČINI

RAZGOVORI V ZASELKIH

Začetek zime je obdobje, ko v šmarski občini začnemo konferenčne krajevne organizacije Socialistične zveze, in nedelje tisti dan v tednu, ko je čas za sestanke. Tudi letos bo namreč večina konferenc v nedeljo, ko bodo lahko prišli tudi kmetje. Razpravljali bodo zlasti o problemih svojega območja, toda tudi teh ne bodo strpali v en koš, temveč so izbrali le dve, troje najznačilnejših vprašanj. Največ bodo seveda govorili o kmetijstvu, šolstvu, zdravstvenem zavarovanju kmetov, kulturno prosvetni dejavnosti in podobno. Konferenec se bodo udeležili tudi predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij, tako da bodo občani lahko marsikateri odgovor zvedeli že kar ob tej priložnosti.

Na občinskem odboru Socialistične zveze so zbrali že okrog 60 predlogov za delegate za občinsko konferenco, med razgovori v posameznih zaselkih pa bodo te dni začeli izbirati kandidate za člane krajevnih od-

borov Socialistične zveze. Za to obliko so se odločili zategadelj, ker so krajevne organizacije zelo razsežne in zajemajo več zaselkov, pa je zato razumljivo, da na množičnih sestankih in konferencah ne morejo obravnavati vseh, zelo različnih vprašanj, težav in želja.

V kratkem se bodo v Šmarju po-

govorili tudi o pripravah na volitve v predstavniške organe. Kot kaže po dosedanjih razgovorih, bodo ostali pri načinu evidentiranja in bodo nato iz večjega števila možnih kandidatov izbrali tiste, za katere mislijo, da bodo odgovorno dolžnost poslanca ali odbornika najbolj opravljali.

—ib

Za boljše skupno delo

V kratkem bo v Šmarju pri Jelšah plenum občinskega odbora Socialistične zveze, na katerem bodo razpravljali o delu organizacij in društev. Pri tem je treba povedati, da ni namen občinskega odbora, da bi ocenjeval njihovo delo, temveč gre predvsem za čvrstjeje dogovore o sodelovanju in skupnih akcijah, da ne bo nepotrebnih nesporazumov in nasprotovanj. Le-ta se najočitneje

kažejo na primer pri pomanjkanju prostorov. Medtem ko nekatere organizacije prostorov ne uporabljajo, so druge brez njih in se nimajo kje sestajati. Tipičen primer nesodelovanja pa je tudi tale: iz šmarske občine je letos letovalo le nekaj desetnih otrok in še ti so gostovali pri različnih počitniških skupinah in domovih; medtem pa je šmarska zveza tabornikov oddala del svojih kapacitet drugim interesentom, kajti sicer bi bil njihov tabor napol prazen. Sklenili so, da se na seji občinskega odbora pogovorijo o programu dela za naslednje obdobje, da bodo tako lažje usklajevali svoje težnje in načrte.

Denar ne pomeni vse

(Nadaljevanje s 1. strani)
V zadnjih dveh letih je občinski svet pripravil posvete o repertoarju amaterskih gledališč. Na področju smo lepo spremenili izbiro uprizariteljev. Uspeh se je pokazal tudi pri obisku. Pač pa je letos zelo izgubil na renomeju Delavski oder, ki si je z uvrstitvijo Guzaja napravil škodo, ki je verjetno zlepa ne bo popravil.

Kaj po vašem mnenju najbolj ovira — poleg finančnih težav seveda — uspešnost delo kulturno prosvetnih organizacij?

»Vzroki so različni. Po mojem prepričanju je eden od njih kadrovska vprašanja. Dejstvo je namreč, da smo v članstvo v zadnjem času le priprave prejeli mladine, da pa mladih ni v vodstvih kulturno prosvetnih organizacij. Zato je razumljivo, da prihaja ponekod do prevelikih nasprotij med tečajniki članstva in njegovimi vodstvi. To, da ne morejo uresničiti svojih zamisli, pa mlade prav gotovo ne vzpodbuja in zato čez čas odidejo. So pa seveda še težja vprašanja.«

»Pred kratkim je o finančnem položaju kulturno prosvetnih organizacij razpravljali tudi svet za kulturo in znanost pri občinski skupščini.

»Svet za kulturo in znanost je predlagal, naj bi razmislili o deprofesionalizaciji v tajništvu občinskega sveta — zaposlena sta dva človeka — da bi nekatera opravila prenesli na poklicne ustanove in spremenili način razdeljevanja sredstev. Na ta način bi prihranili okrog štiri milijone dinarjev, ki bi jih dodelili neposredno društvom. Moram pa reči, da se komisija za kulturo in znanost ni dovolj pogobila v delo sveta društev in da so morda nekatere njihove ugotovitve posledica problemov, ki jih srečuje na svojem delovnem področju. Zato smo tudi na skupnem razgovoru na seji predsedstva sveta ŽKPO ta stališča precej spremenili. Predstavniki društev so bili mnenja, da bi bila deprofesionalizacija nesmiselna, saj je ta oblika pomoči društvom še vedno najcenejša rešitev. Strinjamo pa se s predlogom, da bi več denarja dodelili neposredno društvom in ga manj rezervirali za skupne akcije — posvetovanja, seminarje in podobno. Rad pa bi dodal, da občinsko skupščino nismo nameravali zaprositi za višja sredstva, pa čeprav jih zaradi restrikcij proračuna vsako leto dobimo manj. Računali bomo s tem, kar bomo dobili in poskušali denar razdeliti po opravljenem delu.«

I. B.

ZABELEŽENO ZA VAS

JAVNO TEHTANJE TEHTNIC

Nekatere celjske javne tehtnice tehtajo po zelo čudnem sistemu. Ko se človek odloči, da bi se tehtal, si tehtnice enostavno »premislijo«, da bi ga stehtale. Če bi govorili naravnost, bi rekli, da so najbrž pokvarjene. Morda tehta-tjo tudi z deficitom. Dva stara kovača za težo kakšnih osemdeset kil seveda ne pomenita mnogo. Lahko torej, da je javno tehtanje nerentabilno in da prevelika bremena kvarijo mehanizem. Če bi morda mehanizem prilagodili petdesetdinarskemu kovancu, bi bil verjetno trdnješi in stabilnejši, kar se reče, da se najbrž ne bi

pokvaril. Vsekakor bi morali tisti, ki skrbijo za javno tehtanje državljanov, temeljito prediskutirati ta predlog. Dotlej, ko bodo problemi prečiščeni, očiščeni in čisti, pa bi morali namesto opozoril, da utegejo biti tehtnice pokvarjene (tiste pač, ki so pokvarjene, kot na primer na tržnici), prilepiti takle napis: Državljan, ki se hočeš stehtati, stopi na tehtnico, stoj tako dolgo, da se krog umiri in vrzi v odprtino 20 starih dinarjev. Stoj tako dolgo, da boš slišal, kako bo kovanec padel na tla. Če ti tehtnica ne bo avtomatično pokazala teže, pokaži polavtomatično jezo — stopi namreč s tehtnice in reči: hudič te vzemi!

Možna so seveda še druga opozorila.

Kozorog

Tokrat je zagrmelo v Zvezni republiki Nemčiji in številni nasprotniki nekdanjega ustvarjalca nemškega gospodarskega čudeža, ki zdaj zanj govorijo, da se čudeži dogajajo enkrat v sto letih, a gospodarstvo da je zdaj povsem drugačno, so dosegli, da se je zamajal položaj železnega kanclerja Ludwika Erharda. Kriza ki jo čuti vsa Nemčija, pa je lahko za vsa Evropa usodna, kajti zaradi nesporazumov v zahodnonemški politiki se najbolj uveljavlja neonekistična stranka. Te pa se nihče na svetu ne more veseliti.

Izvršni odbor občinskega odbora SZDL Celje je na zadnji seji obravnaval osnutek pravilnika občinske organizacije SZDL Celje. Člani so nadrobno pregledali besedilo in so ugotovili še nekatere nepopolnosti ter nedosledne formulacije, ki so jih sproti dopolnili in izoblikovali. Pravilnik bo ObO SZDL Celje v celoti

objavil v našem listu, da ga bodo mogli občani pregledati in potem o njem razpravljati.

Poleg uvodnih in splošnih določb o nalogah občinske organizacije SZDL določa pravilnik tudi podrobno o članstvu, o principih delovanja in organiziranja, kjer posveti dosti določil vlogi krajevnih organizacij in podružničnim odborom ter konkretizira razne oblike združevanja članov, ki bodo za prihodnje delo SZDL zelo odločilne. Pravilnik vnaša v delovanje organizacije vrsto novosti, ki bodo za člane SZDL vsekakor zanimive in zato je bil Izvršni odbor

tudi prepričan, da bodo člani pravilnik z zanimanjem prebirali in tudi o njem razpravljali.

Na isti seji je sprejel Izvršni odbor tudi pravilnik o izvedbi letošnjih konferenc krajevnih organizacij, ki določa, da morajo biti konference opravljene do 20. decembra, da bodo na konferencah temeljito razčlenili problematiko svojega območja, izvolili nova vodstva in delegate za Občinsko konferenco. Skupaj bodo izvolili 79 delegatov, pri čemer bo vsaka krajevna organizacija imela vsaj enega delegata.

Lani avgusta sta kralj Fejsal in predsednik Naser podpisala mirovno pogodbo, ki naj bi prekinila državljansko vojno v Jemenu in takrat so tudi določili, da bi bil letos 23. novembra plebiscit, ki naj bi odločil voljo ljudstva za republikansko ali kraljevinsko ureditev. Bolj ko se približuje napovedani datum, bolj se razmere v Jemenu zapletajo in vse kaže, da ne bo prišlo do mirne odločitve ljudstva, temveč da bo ta dan začetek nadaljevanja državljanske vojne v kateri bosta spet podpirala ZAR republikance, Saudska Arabija pa rojaliste.

Težko je lomiti tradicijo, pa če-tudi je v korist ljudem, kar je očitno v zadnjih spopadih v New Delhiju, kjer so se hinduistični duhovni postavoili proti klanju »svetih krav«. Indija, ki bi si mogla z urejeno živinorejo znatno pomagati iz gladovne stiske, je zaradi zakoreninjenih navad v veliki zadregi, a posledica nemirov je še ta, da je moral odstopiti indijski notranji minister Nanda.

Odgovori na nekatera vprašanja zborov občanov

Potrebe: možnosti

Za prihodnjo sejo občinske skupščine v Celju so strokovne službe pripravile odgovore na vprašanja volivcev na zadnjih zborih občanov. Ob tej priložnosti so ljudje namreč veliko govorili o komunalnih problemih svojega kraja. Vpraševali so, kdaj bodo prišli na vrsto, zakaj stvari niso bile urejene do zdaj in kakšna sredstva bi potrebovali za dokončno rešitev teh problemov. Če bi hoteli na kratko povzeti odgovore in utemeljitve strokovnih služb, potem bi morali ponoviti že velikokrat se ponavljajoče dejstvo, da je za številne potrebe premalo denarja. Zato bodo morale mnoge poti in ceste še počakati. In to ne samo leto dni, temveč ponekod tudi dlje.

Občani Otoka so se med drugim zanimali, kdaj bo razsvetljena Malgajeva ulica; odgovor — prav kmalu, saj je za ta namen iz prispevka za uporabo mestnih zemljišč že nakazanih pet milijonov starih dinarjev. Tudi prostori za uslužnostno obrt na tem predelu so določeni, vendar doslej ni bilo mogoče dobiti investitorja — občinska skupščina pa tudi nima sredstev. Od denarja je odvisen tudi začetek gradnje nove šole, pa popravilo mostu čez Savinjo in gradnja novega objekta celjske plinarne.

Volivci krajevne skupnosti Pod gradom so se lotili prometne ožine pri gostilni Belej na cesti Celje—Laško. Omenjena cesta sodi v republiško pristojnost, pa bo zato občinska skupščina o tem obvestila republiške forumce. Ob Savinji, kjer zdaj odlagajo smeti, pa bodo v kratkem začeli graditi garaže; torej bodo prostor zravnali in smeti odstranili.

Neugoden pa je odgovor na tisto pripombo zbora volivcev Babno-Medlog, ki predlaga, naj bi podaljšali avtobusno progo in uredili postajališče tudi pri bivšem zadržu.

nem domu na Babnem. Toda cesta, ki vodi do tja, je široka le dva metra in pol — toliko pa je širok tudi avtobus in bi se ne mogel srečati z nobenim vozilom, celo ne s kolesarjem. Za razširitev in utrditve ceste — saj je avtobus težak dvanaest ton — pa ni dovolj denarja. Če pristejemo še zapornice na železniškem prelazu, ki so večkrat zaprte in bi zategadelj ovirale vožni red avtobusa, je kar precej razlogov za to, da avtobus ne more do zadruškega doma. Izletnik je odklonil tudi podaljšanje lokalne avtobusne proge do Lopate, ker je tak vožni red.

Tudi cesta Trnovlje—Ljubecna—Arčlin ne bo mogla biti asfaltirana v prihodnjem letu. Cesto bo potrebno namreč prej še razširiti, kar je seveda tako drago, da toliko denarja tudi v proračunu za prihodnje leto ne bo mogoče predvideti.

Zanimivo je pojasnilo na predlog občanov Ljubecne, da bi pri odmeri davka upoštevali škodo, ki je nastala pri požigih na tem terenu. Vendar v odloku o prispevkih in davkih

občanov za take primere olajšave niso predvidene. Le izjemoma sme po 195. členu zakona o prispevkih in davkih občanov pristojen svet občinske skupščine odločiti, da se zmanjša ali v celoti odpiše davek, če bi bilo sicer ogroženo preživljanje zavezanca in njegove družine. Zato bi morala krajevna skupnost v Ljubecni — če taki primeri sploh so — svojo zahtevo tako utemeljiti, da bi lahko realizirali 195. člen citiranega zakona.

V Smartnem v Rožni dolini so predlagali, naj bi v že urejenih ambulantskih prostorih vsaj dvakrat tedensko nudili občanom zdravstvene usluge. Vendar bi bilo to predrago, saj je že pred leti, ko je ambulanta delala, bilo v njej le malo obiskovalcev.

Nekatere odgovore pa bodo občanom lahko dali tudi njihovi odborniki, ko bodo na prihodnji seji občinske skupščine zvedeli vse, kar bi v zvezi s tem ljudi utegnili zanimati.

I. B.

Skupnost za rekreacijo

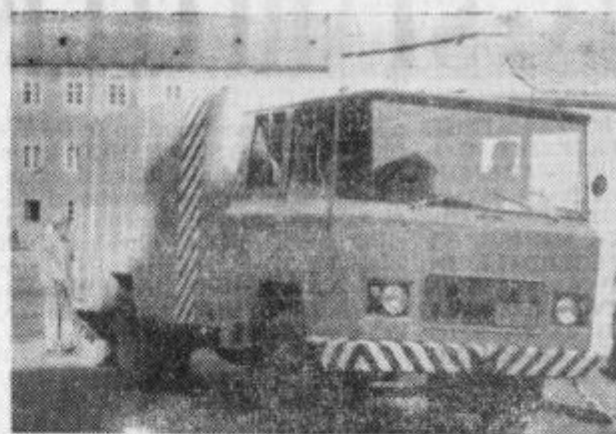
V Celju so te dni ustanovili skupnost za rekreacijo in oddih, ki bo zaenkrat delovala pri občinskem sindikalnem svetu, skrbela pa za načrtno izgradnjo objektov za rekreacijo in tudi za usklajevanje kapacitet počitniških domov celjskih delovnih organizacij. Občinski sindikalni svet je ustanovil rekreacijsko skupnost z namenom, da bi vnesli v izgradnjo rekreacijskih objektov več načrtnosti in sistematičnosti, zlasti pa, da bi združili zdaj močno razdrobljena sredstva. Ko so se o tem pogovarjali v delovnih organizacijah, so povsod ta predlog z navdušenjem sprejeli, saj je popolnoma jasno, da bodo na ta način delovni ljudje Celja in okolice končno le dobili objekte, primerne za dnevno in tedensko rekreacijo. Skupnost, ki jo bo upravljal svet, v katerem bodo predstavniki vseh delovnih organizacij-soustanoviteljice, bo gradila rekreacijske objekte po posebnem prioritetenem redu, v katerem bodo najprej prišli na vrsto tisti objekti, ki jih je mogoče zgraditi v najkrajšem času in najceneje. Zato bodo najprej nadaljevali urejanje območja Celj-

ske koče in Svetine, prihodnje leto pa se bodo lotili celjskega parka, ki naj bi po načrtih menda dobil celo motel, še nekatera igrišča in podobno.

Skupnost naj bi usklajevala tudi kapacitete počitniških domov. Vse doslej so namreč nekateri obmoški pa tudi srednjevešinski počitniški domovi delali vsak zase, ne da bi kdo načrtno skrbel za njihove kapacitete. Tako se je dogajalo, da so bili nekateri domovi napol prazni, mnogi ljudje pa so letne dopuste preživeli doma, ker niso videli kje je še kaj prostora.

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta je razpravljalo tudi že o začetni vsoti, ki naj bi jo sindikalni svet dodelil skupnosti. Gre za pet milijonov starih dinarjev in za določen odstotek od članarine, ki ostane na občinskem sindikalnem svetu. Podobne začetne zneske bodo prispevale tudi soustanoviteljice, seveda pa se bodo o tem in sploh o načinu dela pogovorili šele takrat, ko bo ustanovljen tudi svet rekreacijske skupnosti.

—B

Te dni lahko v Celju vidimo nov avtomobil za odvoz smeti, proizvod mariborske tovarne avtomobilov. Avtomobil ima očito prednost od dosedanjih, saj je izpopolnjen, tako da delavcem ni treba dvigati smetnjakov, marveč jih dvigne in izprazni sam. (Foto: Besa).

KRVODAJALSTVO USPELA AKCIJA V EMO

Na mnogih posvetovanjih o krvodajalstvu ugotavljajo, da krvodajalske akcije niso povsod dovolj temeljito pripravljene. Marsikje se še vse premalo povezuje s socialistično zvezo, sindikati, zvezo komunistov, samoupravnimi organi in drugimi. Osamljeno v tej obsejni akciji, ki je že zdavnaj presegla okvire organizacije Rdečega križa, ni mogoče več zadovoljiti potreb sodobne zdravstvene službe, ki vedno bolj posega po nenadomestljivem zdravilu — krvi, ki je njen edini vir pridobivanja človek.

Delovna skupnost celjskega podjetja EMO pa je te dni pokazala, kako pravilno resno in temeljito jemlje problem krvodajalstva. Čeprav je šlo letos že za drugo takšno akcijo

v tej delovni organizaciji, se je prijavilo 151 krvodajalcev. Ker je bilo odklonjenih le osem oseb, je darovalo kri 143 članov kolektiva. K temu lepemu uspehu so poleg krvodajalcev samih pripomogli upravni odbor podjetja, ki je odobril akcijo, kadrovska služba, člani Zveze komunistov in sindikalna podružnica pa s pripravami in z organizacijo celotne akcije. Občinski odbor Rdečega križa in transtuzijska postaja v Celju sta hvala vsem, ki so tako ali drugače pripomogli k uspehu. S krvjo, ki jo darujemo, dajemo zdravnikom na razpolago dragoceno zdravilo, brez katerega ne sme biti nobena bolnišnica. Morda bo kri, ki jo darujemo danes, že jutri rešila tudi nas!

UPRAVA ZA MERE IN DRAGOCENE KOVINE BEOGRAD
— BANATSKA UL. 14

RAZPISUJE

za svojo enoto: KONTROLO MERIL IN DRAGOCENIH KOVIN
v Celju MARIBORSKA CESTA 1

prosto delovno mesto

KONTROLORJA MERIL

Kandidat mora poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje:

srednja tehniška šola — strojni oddelek in 5 let prakse na istem ali sličnem delovnem mestu,

Po enem letu zaposlitve mora opraviti strokovni izpit iz stroke kontrole meril in dragocenih kovin.

Dohodki po Pravilniku o osebnih prejemkih delavcev.

Pismene ponudbe z življenjepisom, dokumenti in vlogo, kolikovo z 0,50 N-din je predložiti osebno.

Razpis velja 30 dni po objavi v časopisu.

UGODNA REALIZACIJA

Danes bosta v mali dvorani doma Dušana Poženela v Laškem zasedala oba zbora laške občinske skupščine. Odborniki bodo med drugim razpravljali o problemih šolstva, o učnih uspehih mladine, o financiranju šolstva in o kulturno prosvetni dejavnosti.

Vsekakor bo izredno zanimivo razpravo vzbudilo poročilo o perspektivnem razvoju turizma na področju občine ter poročilo o realizaciji občinskega proračuna v prvih devetih mesecih letošnjega leta.

Poročilo o problematiki šolstva vsebuje precizno analizo kadrovske strukture prosvetnih delavcev, ki poučujejo na področju laške občine. Po sistemizaciji bi moralo biti v prosvetnih vrstah vključeno z ravnatelji šol 47 profesorjev ali predmetnih učiteljev in 62 učiteljev s srednjo izobrazbo, torej absolventov učiteljske ali pedagoških gimnazij. Med sistemizacijo in stvarno zasedbo delovnih mest ni bistvene razlike, razen izobrazbeni strukturi na populni osnovnih šolah, kjer pet delov-

nih mest z visoko ali višjo izobrazbo ni zasedenih, 22 podobnih mest pa zasedajo delavci z neustrezno strokovno izobrazbo. Ta problem mislijo rešiti tako, da bodo zaposlili predvsem štipendiste skupščine občine Laško, ko končajo študij na pedagoški akademiji.

Poročilo o turizmu in oceni možnosti za njegov razvoj vsebuje podatke o dosedanjih uspehih te gospodarske panoge. Turizem in gostinstvo pomenita 2,5 odstotka narodnega dohodka v občini, kar je vsekakor malo ob dejstvu in možnostih, ki v občini obstajajo. Ta podatek sicer ne zajema vrednosti nekaterih posrednih koristi, vendar kljub temu pomeni le neznamen del potencialnih možnosti razvoja. Laško in Rimske Toplice, ki v turizmu pomenita predvsem mnogo kot zdravilišča kraja, odtehtata v turističnem prometu največji del.

Ob razpravi o realizaciji dohodkov in izdatkov občinskega proračuna ter skladov ne bo odveč, če že vnaprej poudarimo ugotovitve, da bi li dohodki kot celota realizirani le za dva odstotka manj, kot je bilo predvideno. Spričo te, sorazmerno ugodne situacije, so lahko v redu izpolnjevali obveznosti do posameznih uporabnikov proračunskih sredstev. Pri tem je posebej pomembno dejstvo, da so v redu odvajali sredstva za potrebe krajevnih skupnosti, zatem uporabnikom proračunskih sredstev, ki so bila vezana na izplačilo osebnih dohodkov, z manjšo zamudo pa so financirali potrebe materialnega značaja. Nekoliko zaostajajo izdatki za zdravstveno varstvo in komunalno dejavnost, pri katerih gre predvsem za stroške urbanistične dokumentacije, za katere doslej proračun še ni prejel konkretnih računov.

Če odštejemo brnenje avtomobilov, je bil tega dne v Vinski gori mir. Tako kot vselej. Opoldne je cesta in prostor pred gostilno, kjer stojijo avtobusi, nekoliko oživel, ljudje so prihajali in odhajali, le malo jih je zavilo v gostilno.

Pravijo, da je tu bolj živo ob torkih in sredo, ko deluje »zdravnik«. Pa smo pobarali domačine, če zadržajo kaj k njemu na »zdravljenje«. »Ne boste verjeli, ampak ta naš »zdravnik« je bolj »slaven« izven Vinske gore. Naši ljudje ne hodijo k njemu, prihajajo pa še od drugod. Pravijo, da je dober, vrag sigavedi. Nekaj je že na tem.«

No, tega dne ni bil ne terek ne sredo in ne petek. V sončni dan se je upirala vas, hiše raztresene po pobočjih, redkokatera med njimi je obdana s trto, pa vendar so v Vinski gori.

Odkod ime Vinska gora, smo pobarali več občanov.

»Kako bi vedeli. Gora je res, vinska pa ni, saj zraste na njej le nekaj jabolčka, vino pa dobiš v gostilni, kvaliteta je podobna kot v ostalih.«

—ez

Ljudje in Vinska gora

KRAJ JE KRAJ, PRAVIMO. ČE NAM KDO OMENI IME, POBR-SKAMO PO SPOMINU IN ZNOVA UTONE V POZABO. LJUDJE KOT DRUGOD, HIŠE SE SVETIJO V SONCU, OPOLDNE CESTE OZIVE, KO SE VRAČAJO Z DELA...

Vinska gora s svojimi zaselki Lopatnik, Janškovo selo, Pirešica, Crnova in Prelasko, je razprostrta na pobočjih, ki se z obeh strani zlivajo k cesti.

Okrog tisoč tristo prebivalcev, kolikor jih v teh krajih živi dnevno, vsaj enkrat prestopi cesto, ki veže Velenje in Šaleško dolino s Spodnjo Savinjsko dolino. Veliko teh prebivalcev, skoraj iz vsake hiše po eden, hiš pa je tristo, dela v velenjskem rudniku. Rudarijo.

»Ko sem bil jaz mlad, tega je zdaj že skoraj šestdeset let, je bilo drugače. Po cesti se je premetaval enkrat na dan kakšen voz, zdaj pa venomer brni.« je dejal starejši možakar, ki je brke namakal v četrtko silovoke.

»Še preko ceste v oštarijo ne upaš, tolikšen je promet.«

Ljudje v Vinski gori so večinoma kmetovalci. Zivnorejci. Kar je mlajših, se zjutraj odpravijo proti cesti in po njej odrinejo na delo dol in gor. V teh letih, ko so se iz dneva v

dan vračali z dela, so pogosto ostajali kar v Vinski gori. Gradili so zadružni dom. Pozneje so pokosili in prihajali nazaj, v klub. V domu so si uredili in opremili lepo dvorano in klubski prostor, v katerem so krojili politiko Vinske gore. Ko so kupili televizor, je luč v klubu migljala dolgo v noč.

»Pa ni bil samo televizor. Organizirali so razna predavanja, povem vam, da je bilo zelo zanimivo. In koliko nas je prišlo.«

Zdaj je v Vinski gori že okrog 50 televizorjev. Ljudje ostanejo doma ali pa se ob lepem vremenu odpravijo s svojimi tridesetimi avtomobili, kolikor jih že imajo — v svet.

Nekoliko so se spremenili. V klub ne zahajajo toliko, za druge akcije pa so vedno pripravljeni. Pred nedavnim so gradili cesto. Šmentana cesta. Z njo so prišli še sami k televiziji. Nekajkrat so v sprejemnikih lahko zrlili Vinsko goro — na črni tabli.

Ko so gradili cesto od Podvina do osnovne šole pri cerkvi, so v delovni

vnemi pozabili na ureditev lastniških vprašanj. Dvoje kmetovalcev namreč ni hotelo ceste, oziroma sta zahtevala odškodnino. Našel se je dober človek in pisal v Ljubljano na RTV. Pa so bili »na televizijo«. No končno so vse uredili; kmata nista hotela sprejeti odškodnine, cesto so zgradili skupno, skupno praznovali otvoritev, življenje teče normalno dalje.

Doslej je bilo v Vinski gori najaktivnejše med člani SZDL. Ti so bili poborniki akcij in življenja v kraju. Letos pa so jih z delom prehiteli gasilci. Na pomlad so začeli z veliko akcijo, katere uspeh bi naj bil nov gasilski avtomobil. Danes lahko vidiš gasilce, kako s ponosom vardevajo svoje novo vozilo. Uspeli so in ponosni so na to.

»Najprej človek misli, da ne bo šlo. Potem se pa privadi in glejte — gre.« je dejal predsednik krajevnega odbora SZDL VINKO PANCUR, ki že nekaj let uspešno krmari dejavnost organizacije.

»Ja, pa sedaj je že čas za rotacijo tudi nas neplačanih funkcionarjev. Veste, dobro je malo zamenjati.«

»Mlajše je treba pritegniti, nas starejših je dovolj, da jih bomo brzdali, če bi bili preveč vneti...«

AKCIJA: STARI CELJSKI NAPISI

MNOGI NAPISI SO ZASČITENI. STANOVANJSKI LASTNIKI OZIROMA HISNI SVETI STAREJSIH ZGRADB NAJ POGLEDAJO SVOJE FASADE — MOREBITI BODO ODKRILI SE KAKŠNE NAPISE, KI SMO JIH MI SPREGLEDALI, IN JIH PRIJAVILI ZAVODU ZA SPO-MENISKO VARSTVO OZIROMA PRISTOJNI SLUŽBI ZA ZASČITO STARIH NAPISOV. VSAKRSNO PREPLESKAVANJE JE PREPOVE-DANO.

Akcija ni bila težka. Mahnili smo jo kratkoma s kamero po Celju. Celje ima namreč bogato zgodovinsko preteklost. O tem pričajo mnogi kulturno zgodovinski spomeniki. Poleg Okopov, ki nimajo nobene zveze z okopavanjem, ampak bi bili po-

trebni vsaj kakšnega ometavanja; poleg zgodovinskih streh, na katerih se sodobna opeka prepleta z napol preperelo v čudovitih mozaikih, so se nam do današnjih dni ohranile (beri: so vzdržale) mnoge zgodovinske ometane fasade. In na njih mnogi — zgodovinski napisi!

Tako smo odkrili, da imamo poleg kreditne banke s sedežem med Vod-

nikovo in Stanetovo ulico še DRAV-SKO PODUNAVSKO BANKO, ki pa seveda nima več niti toliko denarja, kolikor bi ga recimo potreboval hišni svet za njeno dokončno likvidacijo. Banka torej ni likvidna. Tudi TRGOVINA PLETENIN IN TKANIN NA DROBNO IN DEBELO v neposredni bližini omenjene banke, kaže, je prišla na boben.

Za Gregorčičevo ulico je fotografski aparat »ujel«[»] zgodovinsko PREKAJEVALNICO, ki pravi o tem, da je bilo nekoč v Celju veliko svinjskega mesa, kasneje pa, ko je prišlo do pomanjkanja, jo je lastnik opustil. Nasproti hotela Evrope imamo kar dva lokala v enem: spodaj je francoski Mignon, zgoraj pa avstrijsko nemški Merkur. K sreči, kot smo ugotovili, si oba gostinska lokala ne delata prevelike konkurence, saj je popolna lojalnost pravzaprav lepa čednost sodobnega gostinstva. Sivar je v bistvu zelo preprosta: tisti, ki prihajajo od železniške postaje, zahajajo v KAVARNO MERKUR, vsi drugi pa v Mignon.

Kot smo izvedeli, so zgodovinski napisi zgodovinsko zaščiteni. Tako

iz naše kulturne zgodovine. Kajuh, ki je nekakšno ilegalno ime za SLOMSKOV DOM, se seveda ne mo-

re primerjati s Slomškom, saj je bil samo partizanski pesnik, medtem ko je Slomšek napisal recimo Blažeta in Nežico v nedeljski šoli (kar je zelo aktualno že spričo bližine ekonomske šole). Nismo mogli izvedeti, kdo je zakonit in koga bodo zaščili.

Kot kaže fotografska dokumentacija imamo v Celju še vrsto drugih napisov; morda pa tudi še nekaj takih, ki jih nismo odkrili. Zato apeliramo na lastnike stanovanj oziroma hišne svete v starih zgradbah, da morda komisijsko pregledajo fasade in vsak star napis prijavijo službi za zaščito starih napisov. Ni-

kakor jih naj ne uničujejo z apnom ali barvami, kajti s tem bi naredili neprecenljivo škodo naši kulturni zgodovini.

Tekst: dhr — Foto: besa

Od vsepovsod

ZALEC: Občinski komite zveze mladine pripravlja snov za občinsko konferenco. Med drugim bi naj razpravljali tudi o vlogi in delu mladega človeka v današnjem času in o problemih mladih ljudi v delovnih organizacijah.

NAZARJE: Sindikalna podružnica gozdne uprave in gospodarstva bo sta ob prazniku dneva republike organizirala sindikalni izlet v Italijo. Udeležili bi se ga naj predstavniki kolektiva in njihovi svojci.

ANDRAŽ PRI POLZELI: S prostovoljnim delom gradi mladina smučarsko skakalnico, na kateri bodo

možni smučarski skoki tudi do 60 metrov. Poleg prostovoljnega dela so mladi darovali tudi denar za buldozer. Mladinski aktiv iz Andraža sodi po svojem delu med najboljše aktivne v občini.

LJUBNO: Delavci celjskega cestnega podjetja v teh dneh pripravljajo cestišče za rekonstrukcijo. Gre za cesto II. reda, ki povezuje Logarsko dolino s Spodnjo Savinjsko dolino. Z rekonstrukcijo in asfaltiranjem bodo pričeli prihodnjo pomlad. Cesto zaradi pomanjkanja sredstev grade po nekaj kilometrov dolgih odsekih.

ZASEBNIKI, HOTELI, INDUSTRIJA

PREVZELI SMO ZASTOPSTVA PRIZNANIH ZAHODNONEMSKIH TOVARN

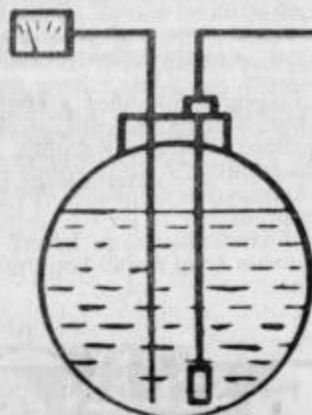
VISSMANN-THYSSEN-GEA

KI PROIZVAJAJO NAJMODERNEJSO SUPERAVTOMATIZIRANO OPREMO ZA CENTRALNE KURJAVE — GORIVO OLJE ALI PREMOG; Z DNEVNIM, TEDENSKIM ALI MESECNIM PROGRAMOM KOTLE, OLJNE GORILKE, SOBNE GRELCE — KONVEKTORJE TER VES PRIBOR OD 20.000 DO 6.000.000 kcal/h VAM NUDI

TELEFON: 311-155, 312-044
TELEX: YU METALI 31-395

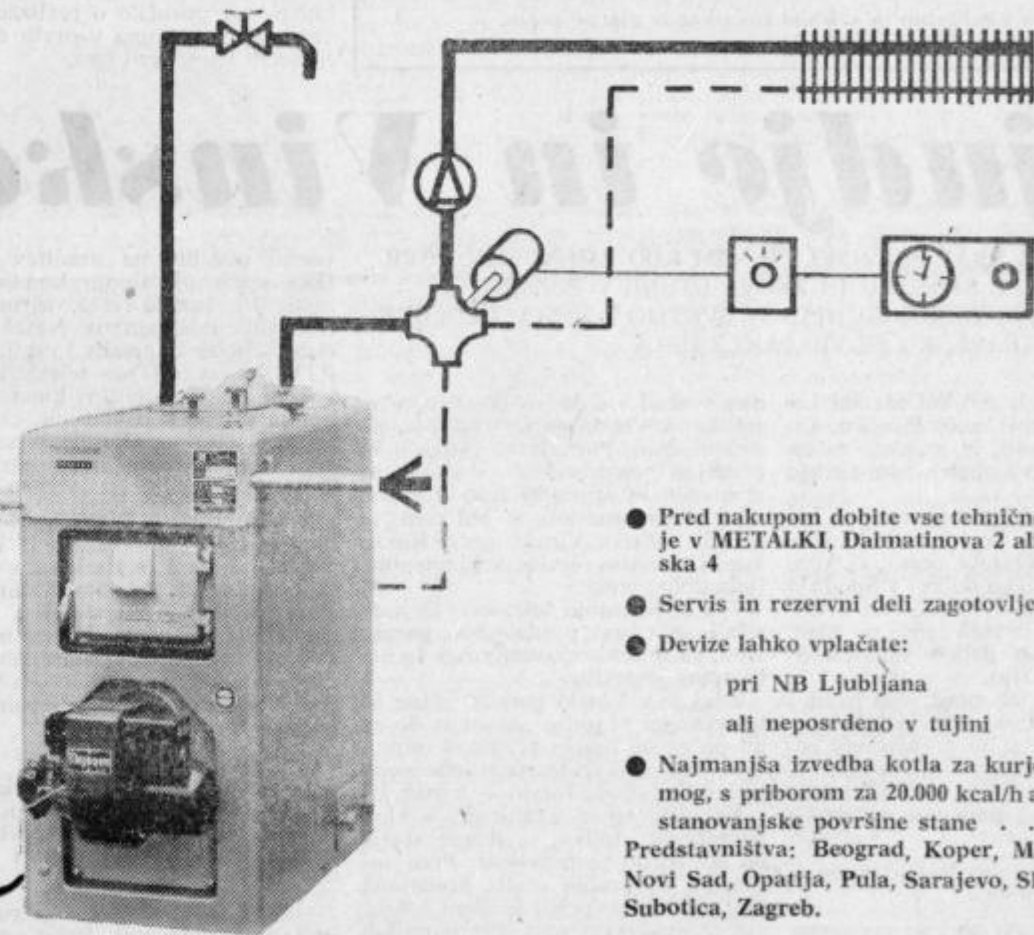
metalka

NOVOST!

CENTRALNA KURJAVA

SAMO ZA VAS!

● Pred nakupom dobite vse tehnične informacije v METALKI, Dalmatinova 2 ali Gosposvet-ska 4

● Servis in rezervni deli zagotovljeni

● Devize lahko vplačate:

pri NB Ljubljana

ali neposredno v tujini

● Najmanjša izvedba kotla za kurjenje na premog, s priborom za 20.000 kcal/h ali ca. 150 m² stanovanjske površine stane . . . 221,71 S
Predstavništva: Beograd, Koper, Maribor, Niš, Novi Sad, Opatija, Pula, Sarajevo, Skopje, Split, Subotica, Zagreb.

PROIZVODNJA ODRAZ SKUPNIH NAPOROV

Pred dnevi so imeli v Celju razširjeno sejo sindikalne podružnice člani celjskega obrata žalskega kmetijskega kombinata. Na seji so med drugim razpravljali tudi o realizaciji letošnjega proizvodnega programa ter o nekaterih problemih, ki krnijo proizvodnjo.

Predsednik podružnice je v svojem poročilu naglasil, da je delo njihove sindikalne organizacije pogojeno s specifičnostjo dela v kmetijstvu. Zato je v poletnih mesecih tudi manjše. Kljub temu so organizirali uspelo ekskurzijo v Ptuj, kjer so bili v gosteh pri članih ptujskega kmetijskega kombinata.

Zivahna razprava se je razvila po poročilu upravnika obrata, ki je članec seznanil s proizvodnimi uspehi prvih devetih mesecev. Iz njegovega poročila je bilo razvidno, da so v teh mesecih dosegli že 87 odstotkov planirane proizvodnje. Gospodarjenje v teh mesecih je bilo pozitivno, čeprav še nekatere kmetijske pogoje povzročajo izgubo. Tu gre predvsem za proizvodnjo detelje in pa travništva in živinoreje, kjer je proizvodna cena po kilogramu za 200 dinarjev večja od prodajne. Najdonosnejša je še vedno proizvodnja hmelja, katerega letina je bila letos zadovoljiva kljub temu, da kvaliteta ni bila najboljša. Pridelali so ga približno 50 ton, od katerega je že dokončno vskladščeno okrog 47 ton.

V zaslužen pokoj

V domu oskrbovancev »LAM-PREHTINOV DOM« v Slov. Konjicah so se ta teden poslovili od svojega dolgoletnega upravnika Toneta Sporerja, ki odhaja v pokoj. Skoraj celo desetletje je vodil ta zavod, ki je v glavnem namenjen starejšim in onemoglim osebam, pred tem pa je bil vsa povojna leta na konjiškem kmetijskem kombinatu. Kljub temu, da je po rodu iz Dolenjskega, se je v več kot 20 letih popolnoma življal v novem okolju sredi Dravinjske doline.

Sicer pa je bil tov. Sporer ves čas bivanja izredno aktiven družbeni delavec, še sedaj pa opravlja funkcijo predsednika občinske organizacije ZB NOV. V času najtežjih gospodarskih nalog in ukrepov ter ob izvajanju odkupov in podobnih akcij je bil predsednik takratnega krajevnega ljudskega odbora, ki ga je vrsto let uspešno vodil. Prav tako kot v oblastnih organih je uspešno sodeloval v sindikalnih organizacijah in v Zvezi komunistov kot sekretar krajevnega komiteja ZK in kasneje kot član občinskega komiteja ZKS v Slov. Konjicah. Zlasti veliko pa je delal kot član ZB in ima pri razvoju te organizacije v občini velike zasluge. Se posebej se je zanimal za urejanje borcevskih vprašanj, sodeloval je pri številnih proslavah in prireditvah, zlasti pa je skrbel za vsakoletne programe v počastitev 22. julija na Pohorju. Pri vsem tem pa ga je vedno prevečala skrb za člane ZB in jim je pomagal povsod, kjer je bila njegova pomoč potrebna. Menda ga ni člane te organizacije v občini, ki ga ne bi poznali.

Zato smo prepričani, da bo tov. Sporer tudi sedaj, ko je po več desetletjih naporov in težkega službenega dela odšel v zaslužen pokoj, s svojimi izkušnjami pomagal in sodeloval pri delu političnih organizacij v kraju in v občini Slov. Konjice.

Predstavniki nekaterih delovnih enot so poudarili, da je bilo pri letošnji letini hmelja ob strojnem obiranju za nekaj tisoč kilogramov manj, kot če bi ga obirali ročno.

Zanimivo je, da so za nekatere panoge, kot na primer za živinorejo, proizvodnjo krme in detelj ter za trgovino planirali izgubo, kljub temu pa so to izgubo uspeli zmanjšati za več milijonov dinarjev. Med temi panogami vsekakor izstopa trgovina, ki je kljub planirani izgubi ustvarila tri milijone dobička.

Med razpravo so člani kolektiva opozorili na nekatere organizacijske pomanjkljivosti. Pri tem vsekakor izstopata dva primera. Tako primer traktorja, ki so ga dali v zakup kooperantu ne da bi bil ta več delo z njim. Traktor so dali v zakup brez podpisanih pogodbenih obveznosti. Čez nekaj tednov je kooperant traktor vrnil z okvaro, katere popravilo

je znašalo preko pol milijona starih dinarjev. Podoben primer je bil tudi z jermenico za spravilo krme, ki so jo brez odškodnine za nekaj mesecev posodili kooperantu, čeprav plačujejo za te naprave in stroje visoke amortizacijske vsote.

Vsekakor delovni kolektiv ni kriv teh anomalij, zato tudi ni dolžen kriti teh organizacijskih spodrslijav in organizacijske velikodušnosti.

Med podobne organizacijske napake sodi tudi pošiljanje delavcev z ene delovne enote v drugo tudi po nekaj kilometrov daleč, odkoder se potem delavci vračajo, ker niso dobili dela.

Odkrito, mogoče zato tudi trdo postavljene besede, ki so bile izrečene na tej seji, pomenijo dejstvo, da je samoupravljanje prešlo zares v tisto fazo, v kateri ustvarjalec tudi upravlja.

—Z

Vodovod z združenimi močmi

V Založah pri Polzeli je že od nekdaj težko za dobro pitno vodo. Pomanjkanje pitne vode so posebno čutili kmetje ob Ložnici: Jezernik Andrej, Rojšek Ivan, Turnšek Pavel in drugi. Prve tri navajam z imenom zato, ker so se odločili zgraditi vodovod z lastno delovno silo in z lastnimi sredstvi.

Do Orove vasi, od koder so potegnili cevi iz skupnega vodovodnega omrežja, so skopali en meter globok in nad 400 metrov dolg jarek. Kapnico s streh, ki so jo pili dolga leta, jim je sedaj zamenjala dobra pitna voda iz pip na dvoriščih, ker jim je za notranje instalacije zmanjkalo denarja. V napeljavo vodovoda so investirali nad 800.000 starih dinarjev. Ker so dobri kmetovalci, pričakujejo, da jim bo pri nadaljnjem delu pomagal proizvodni obrat Polzela.

Vy

Nova cesta v Zrečah

V Zrečah pri Slov. Konjicah so pred leti začeli urejati cesto, ki povezuje ta kraj s cestno zvezo Celje—Maribor. V prvem letu del so uredili novo cestišče v naselju samem in nekaj sto metrov proti glavni cesti. Ker je traktar zmanjkalo denarja, so dela nadaljevali pred dvema leti, ko so uredili klanec takoj ob odcepu, pri čemer so uporabili le majhen del starega cestišča, tako da je sedaj klanec speljan večinoma po novi trasi. S tem pa je bila tudi odstranjena glavna ovira, ki je zlasti v zimskih mesecih močno otežkočala avtomobilski promet.

Letošnjo jesen pa so z deli znova okoli 900 metrov cestišča, od katerega bo dobršen del popolnoma nov. Začeli in je potrebno dokončati še Na ta način se bodo izognili nekaterim ovinkom, razen tega pa bodo ublažene posamezne vzpetine. Gradbena in ostala dela financirajo delovne organizacije iz Zreč in domača krajevna skupnost. Računajo, da bodo celotni stroški znašali blizu 60 milijonov starih dinarjev. Sicer pa bo novi objekt potem, ko bo dograjen, kar bo verjetno že letošnji jesen, imel velik gospodarski pomen za ves jugozahodni del Pohorja. Od kar je bila pred štirimi leti ukinjena železniška proga iz Poljčan preko Slov. Konjic v Zreče, je ves tovorni promet za ta kraj navezan na avtomobile. Ob razširitvi gospodarskih organizacij v Zrečah pa ta vedno bolj narašča tako za dovažanje su-

rovin in premoga kot tudi za odvoz gotovih izdelkov. Razen tega pa je tu še bogato in široko zaledje pohorskih gozdov, iz katerih vsako leto prepeljejo prav po tej cesti več tisoč kubikov lesa v različnih oblikah. Končno pa bo nova cesta imela tudi turistični pomen, saj je ta del Pohorja že kar dobro prepleten s cestno mrežo. Ker se bo ta v bodoče še razširjala in ker je prav pri Zrečah njen začetek, pomeni za kraj in njegovo okolico pomembno gospodarsko pridobitev.

Izbor »Savinjčanke«

Na modni in zabavni reviji v Sempetru, dne 27. novembra bo sodeloval tudi pevec Rafko Irgolič, Savinjski oket in še nekateri drugi. Turistično društvo pravi, da so Kompasove nagrade (večdelna potovanja v tujino) za zmagovalce izbora »Najlepše Savinjske« pritegnila veliko kandidatov, a opozarja vse tiste, ki so zamudili rok prijave, da lahko dobijo vsa pojasnila v društvu. Tudi turistična društva iz vse Savinjske doline so pripravila nagrade za udeležence, medtem ko so delovne organizacije namenile več praktičnih nagrad za obiskovalce prireditve. Vsekakor lahko pričakujemo v Sempetru zanimivo in svojevrstno prireditev.

MALA ANKETA

Malo anketo s predsedniki krajevnih organizacij Socialistične zveze, ki jo začnemo danes, bomo nadaljevali še v prihodnji številki. Vprašali pa smo jih tole:

Kolikokrat je krajevna organizacija Socialistične zveze v tem letu aktivno sodelovala pri reševanju problemov svojega kraja in pri katerih?

IVAN MLAKAR, predsednik krajevnega odbora SZDL Sentvid pri Grobelnem.

Lotili smo se marsičesa; nekaj smo naredili, nekaj pa se nam tudi ni posrečilo. Uredili smo pokopališče, ki ga je prej urejala komunalna skupnost, a z njihovim delom nismo bili najbolj zadovoljni. S krajevnim samopriskevkom smo zbrali nekaj denarja, z udarniškim delom opravili smo nad tri tisoč ur — pa smo dela dokončali. Zdal smo se lotili regulacije Pomkvice, ki ob nalihv rada poplavlja. Nekaj zaščitnih del smo opravili samlja, a potrebna bo regulacija v celoti. Za ta dela bi kmetje prispevali okoli pol milijona dinarjev, pričakujemo pa, da nam bosta nekaj prispevali tudi občina in Vodna skupnost. Vsako leto urejamo tudi ceste na našem območju. Najbolj neresljiva je videti ureditev vodovoda, ki o njem razpravljamo na vsaki konferenci, a vseeno zanj ni zadosti interesov, da bi mogli urediti s samopriskevkom (ima je svoj vodovod), četudi je voda na našem območju nezdružna. Tu bi morala prispeva-

in avtobus kupili. Mnogo je manjših akcij. Med večje, ki je sedaj v teku vsakokor sodi gradnja televizijskega pretvornika na Hudi peči.

Na našem področju ni druge organizacije, ki bi bila tako delovna kot je Socialistična zveza. Mogoče lahko primerjamo le člane kulturno umetniškega društva, ki so v Solčavi izredno delavni.

AVGUST ANDERLUH, krajevna organizacija Šmarje pri Jelšah:

V zadnjem letu smo imeli več množičnih sestankov, na katerih so ljudje veliko govorili o komunalnih problemih svojega kraja. Zato je socialistična zveza dala tudi več pobud za prostovoljne akcije, saj so ljudje na našem območju s svojimi rokami dogradili marsikatero cesto in vodovod. Na obeh javnih tribunah pa smo sprejeli tudi nekatere zanimive sklepe: ugotovili smo, da bo treba adaptirati kulturni dom, če hočemo poživiti kulturno prosvetno dejavnost. Občani bi bili pripravljeni del sredstev zbrati s samopriskevkom, ostanek pa bi morala prispevati občina. No, govorili smo tudi o odnosih zadruga—kmet in zahtevali, da je

STEFAN ARZENSEK, predsednik krajevnega odbora SZDL Store.

Za naše delo je najbolj značilno, da tesno sodelujemo s krajevno skupnostjo in z njo rešujemo skupno vse težave krajevnega območja. Eno pomembnejših vprašanj, ki si za njega rešitev prizadevamo, je ureditev zazidalnega načrta v Kompolah, kjer bi veliko ljudi rado gradilo. Toda vse kaže, da bo zazidalni načrt gotov šele prihodnje leto. Sicer se je krajevna organizacija v zadnjem obdobju uveljavila pri zadnjih volitvah, kjer smo

treba zagotoviti med njima čiste račune, kmetje sami pa so skritizirali tudi tiste privatne proizvajalce, ki z namenom, da bi dosegli večji dobiček, mešajo med mleko vodo. Tudi šmarnski vodovod je eden od problemov, ki jih je treba rešiti še v prihodnjem letu. Težava je le v tem, da je vodovod izredno star in da le dva šmarnčana veta, kje so položene cevi. Prav v teh dneh pripravljamo konferenco krajevne organizacije Socialistične zveze in prepričan sem, da se bomo ob tej priložnosti dogovorili še za druge pomembne akcije.

VINKO TAJNIK, krajevna organizacija Rečica ob Savinji:

»Že nekaj let nazaj je Socialistična zveza nosilec ali pa glavni organizator vseh akcij v našem kraju. Pa začnimo pri kooperaciji kmetov z gozdnim gospodarstvom ali z gradnjo cest in vodovoda.

Delo zveze ne moreš izvajati od dela drugih organizacij, ker se v manjših krajih, kot je Rečica ob Savinji, dejavnost vseh organizacij prepleta. Ne vem kako je drugod, pri nas v Rečici se sestajamo skupno in skupno izvajamo akcije. V manjših krajih ne moreš drobiti sil.

PANKRACIJ ROBNIK, predsednik krajevnega odbora SZDL v Solčavi:

»Letos smo imeli več akcij, ki so mogoče za druge nepomembne za naš kraj in prebivalstvo pa pomenijo mnogo. Tako smo začeli z akcijo zbiranja sredstev za šolski avtobus, ki smo jo v redu izvedli

križanka — oddaja za otroke (Skopje); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Filmski pregled (Ljubljana); 19.30 Na sedmi stazi — športna oddaja (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik-cak (Ljubljana); 20.35 Celovečerni film (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Sobota, 19. 11.

9.40 TV v šoli (Zagreb); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 17.10 Poročila (Skopje); 17.15 Zviti Pejo — lutke (Skopje); 17.35 Kje je, kaj je (Beograd); 17.50 Reportaža studia Titograd (Beograd); 18.10 Vsako soboto (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 S kamero po svetu (Ljubljana); 19.10 Operna scena (Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Ekspedicija — serijski film (Ljubljana); 21.00 Humorištna oddaja (Beograd); 21.50 Zabavna glasba studia Sarajevo (Zagreb); 22.05 Serijski film (Ljubljana); 22.55 Zadnja poročila (Ljubljana).

Nedelja, 13. novembra: 11.00 — napoved časa in programa; 11.05 — pogovor s poslušalci; 11.20 — obvestila; 11.30 — za nedeljsko razvedrilo; 11.45 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Ivo Zupanc—Ludvik: Brežiški pohod; 13.00 — zaključek oddaje.

RADIO — CELJE

Nedelja, 13. novembra: 11.00 — napoved časa in programa; 11.05 — pogovor s poslušalci; 11.20 — obvestila; 11.30 — za nedeljsko razvedrilo; 11.45 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Ivo Zupanc—Ludvik: Brežiški pohod; 13.00 — zaključek oddaje.

V dneh od 14. do vključno 19. novembra se bodo oddaje Radia Celje začele vsak dan ob 16. in končale ob 18. uri. Vtem ko bodo želje od 16. do 17. ure, bo celjska kronika ob 17. obvestila pa ob 17.15. Razen tega bodo še naslednje oddaje:

ponedeljek, 14. novembra: 17.25 — športni pregled; 17.40 — Jean Sibelyus v besedi in glasbi;

torek, 15. novembra: 17.25 — spoznavajmo delo kulturno prosvetnih organizacij; 17.40 — glasba z izposojenimi plošč;

sreda, 16. novembra: 17.25 — iz dela celjske občinske skupščine; 17.35 — glasbena medigra; 17.45 — naša reportaža;

četrtrek, 17. novembra: 17.25 — radijski feljton; 17.40 — domači ansambli (ansambel Y iz Rimskih Toplic);

petek, 18. novembra: 17.25 — turistična oddaja; 17.40 — za vsakogar nekaj;

sobota, 19. novembra: 17.25 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo.

TV od 13.11. do 19.11.

Nedelja, 13. 11.

9.05 Poročila (Ljubljana); 9.10 Disneyev svet — ponovitev serijskega filma (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Beograd); 10.45 Zdravje radovednežev — ponovitev (Zagreb); 11.30 Tomek in pes — poljski serijski film (Ljubljana); 12.00 Nedeljska TV konferenca (Zagreb); ... Ponavljamo za vas (Ljubljana); 13.00 Poročila (Beograd); 10.05 Karavana — reportaža (Beograd); 18.35 Slovenska ljudska umetnost — kulturni film (Ljubljana); 19.05 Serijska mladinska igra (Beograd); 19.40 Ko sem bil še majhen (Beograd); 19.54 Medigra (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Cik-cak (Ljubljana); 20.50 Rezerviran čas (Zagreb); 21.50 Zgodbe za vas — serijski film (Ljubljana); 22.15 Zadnja poročila (Ljubljana).

Ponedeljek, 14. 11.

9.40 TV v šoli (Zagreb); 10.40 Ruščina (Zagreb); 11.40 TV v šoli: Življenje osvaja zemljo

(Ljubljana); 12.05 V Ljubljani živi opica — dodatek k šolski uri (Ljubljana); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Ruščina — ponovitev (Zagreb); 16.50 Poročila (Beograd); 16.55 Angleščina (Beograd); 17.25 Film za otroke (Ljubljana); 17.35 Disneyev svet — serijski film (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Otrok in zdravje — I. del: Ko zbolim naš najmlajši (Ljubljana); 19.05 Za danes in jutri (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 TV pošta (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 TV drama (Beograd); 21.30 Biseri glasbene literature (Beograd); 21.45 Pesnik Sorškega polja: Simon Jenko (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Torek, 15. 11.

18.30 Črnska umetnost — kulturna reportaža (Ljubljana); 18.50 Oddaja o morju (Ljubljana); 19.40 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Celovečerni film (Ljubljana); 21.30 Kulturna tribuna — perspektive slov. filma (Ljubljana); 22.10 Zadnja poročila (Ljubljana).

Sreda, 16. 11.

10.40 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Angleščina — ponovitev (Zagreb); 16.10 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev (Zagreb); 16.55 Glasbeni pouk (Beograd); 17.35 Poročila (Ljubljana); 17.40 Tik-tak: Kdo je napravil Vidku srajčko

(Ljubljana); 17.55 Slike sveta (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Reportaža (Skopje); 19.03 Pet notnih črt za popevko — glasbena oddaja (Ljubljana); 19.35 Moznik kratkega filma (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Cik-cak (Ljubljana); 20.35 Denis Diderot: Rameaujev nečak — TV igra (Ljubljana); 21.35 Zadnja poročila (Ljubljana).

Četrtek, 17. 11.

9.40 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Angleščina (Beograd); 11.30 Glasbeni pouk — ponovitev (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 16.10 TV v šoli: Življenje osvaja zemljo (Ljubljana); 16.35 V Ljubljani živi opica — dodatek (Ljubljana); 17.35 Poročila (Beograd); 17.40 Tisočkrat zakaj — oddaja za otroke (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Rdeči signal (Beograd); 19.10 Glasbeni četrtrek (Zagreb); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.54 Medigra (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Aktualni pogovori (Beograd); 21.15 V smeri kačipota: Kotor (Zagreb); 22.15 TV dnevnik (Beograd).

Petek, 18. 11.

9.40 TV v šoli (Zagreb); 10.40 Angleščina (Zagreb); 11.00 Osnove splošne izobrazbe (Beograd); 14.50 TV v šoli — ponovitev (Zagreb); 15.50 Angleščina — ponovitev (Zagreb); 16.10 Osnove splošne izobrazbe — ponovitev (Beograd); 17.40 Poročila (Skopje); 17.45 Vaša

»JEZIK JE ŽIVLJENJE« ali učimo se slovenščine

(Nadaljevanje)

Jezik je življenje, ali še bolj — produkt življenja. Življenje se spreminja in spreminjajo se tudi jezikovne tvorbe. Čreolji na primer so prehodili zelo dolgo (časovno) pot, da so postali čevolji, in solnce, ki je tu in tam sijalo še v tem stoletju, je zelo dolgo zahajalo, da je potlej ostalo kot sonce, ki nam sveti še danes. Če vzamemo kot mejnika neke dobe samo oba zadnja Prapopisa, bomo ob primerih lahko našli potrditev, kako malo časa zadostuje, da nove oblike preženejo stare. (Ekstremnosti, ki se v knjižni rabi niso uveljavile, so izsozete). Seveda bi nas navajanje teh primerov privedlo predaleč. To tudi ni namen. Ni še dolgo tega, kar smo dobili celo novo slovnico, ki je v našem jezikoslovju marsikaj postavila na glavo.

Kljub temu, da izhaja največ težav v rabi slovenščine iz njenih dialektičnih in etimološko fonetičnih posebnosti, je res, da nam nič manj pregledne ne povzročajo tiste oblike, ki so jih »ustvarili« brezimni »jezikotvorci« nekako v letih od osvoboditve do danes. Za ta čas je značilna zlasti izredna »ekspanzija« srednje rabe in pasiva, to je tistih oblik, ki nista samo slovnico nepravilni in nesprejemljivi, ampak ki po vsej verjetnosti izražata tudi neko družbeno mentaliteto. »Delovno mesto se razpiše...« To pomeni, da ga ne razpiše kdorkoli, ampak »se razpiše«, preprosto, samo. »Na seji se je govorilo...« Govorili torej niso navzoči. »Delavskemu svetu se predlaga, da se organizira...« Takšno formulacijo je mogoče razumeti tako, ko da je delavski svet premalo »organiziran«, pa zato predlagajo, da »se organizira«. Dalje »se bo zadeva uredila«. Zopet »se bo uredila« sama. Vsi tisti, ki so kdaj čakali na takšne čudeže, vedo, da se nobena zadeva

nikoli ni uredila sama. Podobno kot »se tudi pipa ne popravi sama«. Takšne nemogoče jezikovne tvorbe, ki so tudi z logične plati nesmiselne, seveda niso doma samo v administrativnih aktih in zapisnikih, ampak jih še pogosteje srečujemo na najrazličnejših sestankih, torej v javnem življenju sploh.

Dejstvo, da Slovenci slabo obvladamo svojo materinščino, pa pravzaprav ni nič presenetljivo. Presenetljivejša so morebiti tiste »jezikovne poslanice«, ki izražajo začudenje nad tem do tolikšne mere, kolikor je ni bilo deležno morda niti odkritje smodnika. V skrajnem primeru pomenijo takšne »lozbe« dokaz, da ne živimo v stvarnosti, na zemlji, ampak »nekje zgoraj«. Slovenski jezik namreč v solah že dolgo ni ne samo najpaznejši, pač pa niti enakovreden predmet nekaterim drugim predmetom. Morda zato, ker se je sestavljalcem učnih načrtov zdelo, da to tudi ni nujno, saj ga govorimo že kmalu po rojstvu! Tako imajo na primer v strokovnih šolah v dveh ali treh letih (odvisno od sistema pouka) kar 180 ur slovenščine z estetsko vzgojo vred! Od tega moramo odšteti slabo petino ur, kolikor jih odpade spričo urnika, in še neznano število ur, ki jih tudi ni zaradi pomanjkanja ustreznih moči, natpanosti pouka z drugimi, »važnejšimi« predmeti itd. Zal nam ta sicer preprosti matematični račun ne pokaže točnega končnega ostanka, vendar smo lahko prepričani, da je zelo skromen. Kakšno je lahko potlej znanje učencev.

(Konec prihodnjic)

Pevski festival

Odbor Mladinskega pevskega festivala se intenzivno pripravlja za festival, ki bo v prihodnjem letu v času od 1. do 4. junija v Celju. Pravkar je izdal tiskane propozicije z obveznimi skladbami za posamezne stopnje mladinskih zborov. Pa tudi še sicer vsa pojasnila za domače in tuje zore. Najboljši zbori bodo medsebojno tekmovali za prvo do tretje mesto v vsaki skupini. Za nagrade so pripravljene zlate, srebrne in bronaste plakete. Tudi na ta festival so vabljeni najboljši mladinski zbori iz tujine (Češka, Avstrija, Nemčija, Madžarska), večjega števila elitnih tujih zborov pa ne bo zaradi razpoložljivih sredstev. Za razliko od prejšnjih festivalov si bodo morali domači zbori oskrbeti potnine sami. Odbor bo za tekmovalce poskrbel prehrano in prenočišče. Enako merilo velja tudi za zamejske zore, le da slednji ne bodo tekmovali. Najboljši izmed njih bodo nastopali na skupnem koncertu tujcev, omogočena pa jim bodo tudi gostovanja v Rogaški Slatini, na Dobri in v Laškem. Za morebitne televizijske oddaje ne bodo zbori upravičeni do posebnih honorarjev. Petčlanska žirija, ki bo ocenjevala nastopajoče, bo sestavljena iz vrst priznanih strokovnjakov naše države. Vsak zbor in pevovodja bodo pismeno strokovno ocenili.

Iz naštetih propozicij je razvidna težnja po kvalitetnem dvigu mladinskega petja in selekcija zborovodij. Festival bo hkrati praznik mladinskega petja, ki bo zajel veliko število mladih pevcev iz vse države. Tuji strokovnjaki pa si bodo ob poteku festivalskih prireditev ustvarili sliko naše pevske kulture.

Mladinski pevski festival je manifestacija jugoslovanske zborovske poudarjalnosti. Festival je iz leta v leto utrjeval pot mladinskemu

petju. Pod njegovimi vplivi so zrastle naši domovini mladinski zbori z zaviljivo zmogljivostjo. Na zadnjem festivalu se je prebil makedonski zbor v prve vrste naših zborov, kar je odlična afirmacija festivalskih naporov. Pa ne le v Makedoniji, tudi v drugih republikah se je prebujalo mladinsko petje. Prvotni slovenski okvir te prireditve se je razrasel v resnično vsestransko jugoslovansko gibanje. Za mladino pomenijo festivalski dnevi trajno vzpodbudo za lepo petje in lepo glasbo nasploh.

A. S.

Letos aktivneje

Če je pred leti kulturno prosvetno društvo v Smarju pri Jelšah delalo tako dobro, da so bili z njim vsi zadovoljni, tega za letošnje leto ne bi mogli reči. Dramska skupina životari, pojavi se le še tu in tam na kakšnih proslavah, medtem ko samostojne uprizoritve že precej časa ni bilo. Pravi, da je v društvu premalo mladih ljudi, ki se zanimajo za druge reči in jim kulturno prosvetno delo ni pri srcu. In vendar v Smarju menijo, da bi lahko sestavili prav dober mešani pevski zbor, postavili na oder kdaj pa kdaj kakšno ljudsko igro in sestavili tak spored kulturno prosvetnih prireditev, da bi zadovoljili dokaj zahtevno šmarško publiko. Letošnjo zimo pa se dramska skupina resno pripravlja na gledališko sezono.

TRGOVSKO POLETJE
moda

S POSLOVALNICAMI:

TORBICA

Blizu se čas, ko bomo odšli na razne prireditve, kjer se običajno pokažemo v večernih oblekah brez rokavov. Zato je prav, če si za takšne priložnosti oskrbimo dolge ali vsaj tričetrtinske rokavice, ki nas bodo varovale pred mrazom in ohranile tudi pozimi lepo polt na rokah. Veliko izbiri rokavic raznih barv in modelov iz kvalitetnega usnja vam nudi poslovalnica »TORBICA« in — kakor že pove ime — k vsaki barvi si lahko izberete tudi ustrezno torbico in vse drugo, kar potrebuje ženska, kadar se nameri na kakšno prireditev.

BABY

Za vrtec, šolo in za dom — pa še za vse druge priložnosti vam nudi poslovalnica »BABY« izbiro oblek za vaše najmlajše. Na sliki je samo en primer, ki naj dokazuje okusnost, prikrupnost, kvaliteto in ustreznost oblačil, kakršne si lahko v raznih barvah, vzorcih in krojih oskrbite pri BABY za vaše deklice do dvanajstega leta. Morda pa potrebujete deške obleke? Tudi te so v enaki zalogi, da bosta lahbrat in sestrica okusno oblečena stopila v vrtec, šolo ali šla z vami na obisk, ne da bi vas skrbelo za njun videz!

SOLČAVA

Današnji samec ne potrebuje več likalnika, pranje mu ne dela skrbi in okusno krojena srajca iz kvalitetnih sodobnih tkanin mu zagotavlja uspeh v vsaki družbi. Zato ne oklevajte! Cimperj stopite v poslovalnico »SOLČAVA«, kjer imajo za vas kvalitetno moško perilo, srajce raznih kvalitet, barv in vzorcev, ki jih boste lahko nosili k vsaki obleki, bodisi za vsak dan, na delo, sprehod in prireditve. S tako srajco ne boste imeli skrbi, počutili se boste zadovoljni in samozvestni. Vsaka žena bo s takim darilom razveselila moža!

STARI TRG

Ste se privadili na varčevanje? Potem vas vabimo v poslovalnico »STARI TRG«, kjer si lahko kupite raznovrstne izdelke s popustom od dvajset do trideset odstotkov. Tokrat vam prikazujemo pletenine, ki jih lahko kupite pri nas. Kakor povsod, imate tudi pri nas možnost, da izbirate raznovrstne pletenine vseh barv, vzorcev in krojev. Pletenine boste lahko nosili enakovredno, predvsem če jih boste uporabljali za praktičen vsakdan pri delu in domačih opravilih, kar bo v hladnih jesenskih in zimskih dneh nujno potrebno!

Gradnja šol v Laškem

Akcija, ki jo je letos začela občinska skupščina, da bi zgradili oziroma dogradili šole v Brezi, Laškem in Rimskih Toplicah, je naležala na splošno razumevanje. Tako občani kot delovne organizacije so se vključili v zbiranje obveznic. Upravni odbor sklada za investicije v šolstvu je doslej zbral preko 43 milijonov starih dinarjev, neporavnane obveznosti, ki izvirajo iz pogodb posameznih delovnih organizacij, pa znašajo skoraj 13 milijonov dinarjev. Predvidevajo, da bo do konca leta vsota dosegla 56 milijonov S-din.

Ker je bila glede učnih prostorov najbolj kritična osnovna šola v Brezi, upravnemu odboru sklada ni bilo težko določiti vrstni red gradenj. Soglasno so sklenili, da je treba najprej dograditi šolo v Brezi, kjer imajo v starem poslojpu samo dve učilnici in je 200 učencem grozila celo

4. izmena pouka. Do sedaj so v Brezi že obnovili stari del šolskega poslojpa, lepo vreme pa omogoča, da bodo vsa groba dela končana v naslednjih dneh. Vse kaže, da bo šola v celoti obnovljena do pričetka prihodnjega šolskega leta.

V zvezi s prioritarnim redom za drugi dve šoli so se porajali določeni pomisleki. Bili so razlogi, zlasti glede števila učencev in pomanjkanja učilnic, da bi bilo dati prednost šoli v Laškem, vendar pa so ugodnejši finančni pokazatelji na strani Rimskih Toplic. Tako so trenutno večje možnosti (spričo ugodnejših pogojev), da bi v naslednji fazi pričeli graditi šolo v Rimskih Toplicah. Gradili bi jo v dveh etapah, v prvi bi zgradili osem učilnic s kabineti, delavnicami in šolsko kuhinjo, v drugi pa še telovadnico. Po predračunu bi veljali stroški za prvo etapo 150 milijonov S-din in bi z gradnjo lahko pričeli že prihodnje leto.

Novogradnja šole v Laškem je bila po prvotnem načrtu predvidena na »Majerhofu« in bi veljala 450 do 500 milijonov S-din. Ker trenutno ni mogoče v občini zagotoviti redovnih sredstev v takšni višini, je upravni odbor sklada sprejel sklep, da poišče ugodnejšo obliko gradnje, in sicer da bi obstoječi šoli prizidali 10 učilnic, delavnice in kabinete ter prostore za šolsko kuhinjo. S tem v zvezi je že v izdelavi načrt, ki bo pokazal rešitev problema v takšni obliki. Po vsej verjetnosti bi bila ta varianta dosti cenejša, čeprav nekaterim ni všeč in se bolj ogrevajo za dražjo obliko. Ob tem seveda pozabljajo, da hotenji dostikrat ni mogoče uskladiti s finančnimi možnostmi, ki so osnovni pogoj za realizacijo kakršnekoli gradnje.

Delavska univerza pripravlja

Celjska delavska univerza je za prihodnji teden pripravila dvojce zanimivih predavanj. V torek, 15. novembra bo obiskovalce seznanjal z lepotami Slovenije, Avstrije in Italije Miroslav Kambič iz Ljubljane. Pokazal bo večje število barvnih diapozitivov, ki veljajo za najlepše v Sloveniji.

Dva dni zatem, v četrtek, 17. novembra pa bo Celje obiskal novinar Franc Setinec, ki bo govoril o svojem obisku pri naših delavcih v Avstriji in Nemčiji.

Obe prireditvi bosta ob pol osmih zvečer v Narodnem domu v Celju.

T. K.

JAKA SLOKAN

Hmeljske gajžle

Trdim, da je izjemen zgodovinski-zemljepisni pojem »Savinjska dolina« plod treh rodov savinjskih hmeljarjev, ki jim je Janez Hausenbichler izročil v svoji knjižici »Navod o hmeljarstvu« leta 1882 med drugimi tudi tole večno veljavne nauke: »Ne drži rok krzlem!«, »Ljubi svojo domovino!« in »Bodi značajno miroljuben!« (4. stran). Na zaključku te knjižice je celo v stih prelišč srčiko svojih naukov:

»Vzemi lopato in bodi hmeljar,
Le redi živino in gnoji zemljo!
Le pod palcem ti krožil bo d'nar,
Posestvo na boben ne bo ti prišlo.«

Ko pravim, da je bil Janez Hausenbichler (rojen 1838 — umrl 1896) najodličnejši predstavnik doline v drugi polovici preteklega stoletja, moram to svojo trditev tudi utemeljiti. V doslej njegovem najbolj izčrpnem življenjepis (KMD 1900) je pogreb takole opisan: »... Več kot štirideset vencev položili so častilci ob rakvi njegovi. Pevci zapeli so pred hišo žalosti in pri odprti gomili do srca segajoče pesni, dvanaest duhovnikov spremljalo je truplo rajnega na pokopališče. C. kr. okrajni glavar

celjski, dr. Wagner, okrajnega zastopa celjskega načelnik dr. Jožef Serbec, načelnik okrajnega zastopa gonjerskega A. Gorican, deželni poslanec dr. Ivan Dečko, celjski »SOKOL« v društveni obleki, vse slovensko razumništvo iz Celja in vse Savinjske doline, zastopniki dijaških društev »TRIGLAV« v Gradci in »SLOVENIJA« na Dunaju, zastopniki vseh občin v Savinjski dolini itd. so se udeležili pogreba. Ko je govornik ob grobu s tresočim glasom govoril ganljivo in vzpodbudno nagrobno ter so padle prve grude na rakvo, tedaj je zaplakalo vse navzoče ljudstvo in ni ga bilo očesa, da bi ne bilo podarilo solzo v spomin Janezu Hausenbichlerju!...«

Pred sedemdesetimi leti!

A zdaj? V svobodni domovini? V Avstroogriji! V mestu Zalec, ki je sedež komun in praktično pokriva vse področje SAVINJSKE HMELJARJE?

Okoli bi se dvajset let po osvoboditvi zaman iskalo kakršno koli likovno (kip relief ali sliko) sled za tem, nekoč tako proslavljanim »očetom savinjskega hmeljarstva« v javnih zgradbah šlrom po Savinjski dolini. Ne kjer-

koli v občinski skupščini Zalec. Ne v generalni direkciji Kmetijve, ne morda na sedežih njegovih obratov. Ne v centralnem skladišču za suh hmelj v Zalcu, kjer ima sedež »HMEZAD« in kamor zahajajo mednarodni trgovci s hmeljem obakraj Velike luže. in — glejte! Prav Janez Hausenbichler je bil tisti, ki je zvalil prve mednarodne kupce oziroma trgovce s hmeljem — pozneje imenovane »jude« — v Zalec in tudi prvi posredoval vzorce savinjskega hmelja na svetovne razstave. — O tem, da bi iskal sliko Janeza Hausenbichlerja v kateri koli učilnici, ni, da bi govorili!

Oprostite! Inštitut za hmeljarstvo v Zalcu čuva že precej dokumentarnega gradiva o zgodovini hmeljarstva v posebni sobi in vanjo dovoljuje vpogled le v izjemnih primerih. V zgodovino naj gre tudi dejstvo, da sem moral prav večje sprožiti celo ukaz z najvišjega mesta, da smo potem lahko nekaj teh predmetov ponudili na vpogled obiskovalcem poizkušne razstave v Bralovčah 7. avgusta letos.

Bodi dovolj! Ali se bomo torej še čudili, da ni Janeza Hausenbichlerja niti na eni hišni tablici v novem mestu Zalcu, čeravno jih je okrog 600?

KOMPAS OBVEŠČA

POSEBNO OBVEŠČILO: KOLEKTIVNI

OD 1. OKTOBRA VNAPEJ NUDIMO KOLEKTIVOM, SINDIKALNIM PODRUŽNICAM IN OSTALIM POSEBNE CENE ZA AVTOBUSNE PREVOZE V NAJBOLEJŠE OPRERILNJE AVTOBUSIH LIPA »MAGCEDES«. IZKORISTITE UGODNO PRILOŽNOST — ZAHTEVAJTE PONUDBE.

VABIMO VAS NA IZLETE:
1-DNEVNI IZLET V TRSTI CENA PO OSEBI 45 N-DIN VKLJUČNO POTNI LISTI

1. 7-dnevno potovanje v RIM. Relacija Celje — Benetke — Padova — Firenze — Rim — Rimini — San Marino — Ravenna — Trbiž — Kranjska gora — Celje. Cena po osebi 579 N-din.

2. 2-dnevni izlet v TRST, BENETKE, PADOVA, RIMINI, SAN MARINO! Cena potovanja po osebi 208 N-din.

3. 2-dnevni izlet na DUNAJ. Cena po osebi je 168 N-din.

4. 2-dnevni izlet preko BLATNEGA JEZERA v BUDIMPEŠTO. Cena potovanja po osebi je 176 N-din.

5. 2-dnevni izlet v TRST in BENETKE. Cena potovanja po osebi je 125 N-din.

6. 1-dnevni izlet v TRST in BENETKE. Cena potovanja po osebi je 90 N-din.

7. 1-dnevni izlet v TRST. Cena po osebi je 45 N-din.

8. V letu 1967 12-dnevno potovanje v JERUZALEM. Kombinirano potovanje z avtobusom in letalom. Sprejemamo predprijave!

9. 1-dnevni izlet v TRST—MONTE GRISO. Cena potovanja 50 N-din.

10. 1-dnevno potovanje na BELOPESKA JEZERA—TRBIŽ—BELIAK—CELOVEC—GOSPA SVETA!

11. 1-dnevno potovanje v TRBIŽ—UDINE in GORICO.

PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISČITE TURISTIČNO PODJETJE »KOMPAS« CELJE, TOMŠICEV TRG 1, TELEFON 23-50.

KONCERTI

Sreda, 16. novembra ob 11. in 18. uri v Narodnem domu
KONCERT ZA MLADINO

Trio Lorenz:
violina, violončelo, klavir.

Balkon je rezerviran za odrasle poslušalce.

Vstopnice so na razpolago po 3 N-din v glasbeni šoli.

TURISTIČNE OBJAVE ZASEDENOST KAPACITET

Na celjskem turističnem področju je dovolj prostora v vseh turističnih in zdraviliških krajih. Rezervacije so potrebne le ob sobotah za hotel Evropo in Celejo ter Pako v Velenju.

V planinskih postojankah pa so potrebne že zdaj rezervacije za 29. in 30. november.

PRIREDITVE

Celje — vsako soboto zvečer plesna glasba v SAMOPOSTREJNI RESTAVRACIJI.

Velenje — vsak večer razen ponedeljka plesna glasba v hotelu Pako.

Rogaška Slatina — vsako soboto in nedeljo ples v restavraciji pošta.

Dobrna — vsako soboto zvečer plesna glasba v restavraciji TRIGLAV.

KOPALNI BAZENI

V zdraviliščih Dobrna in Laško možno kopanje tudi za zunanje obiskovalce.

IZLETI

Vsi kraji v Gornji Savinski dolini so za jesenski izlet prav prijetni. Gostilna Braslovce v Braslovcah vabi vsako soboto in nedeljo na odlične domače krvavice in pečnice. Prav tako vas bodo dobro postregli v gostilni Savinja Nazarje na Gori Oljki, na Lisci, na Smorhorju, če pa hočete v celjsko bližino, na Svetini in na celjskem STAREM GRADU.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 12.—19. novembra 1966:
Ivan Pleterski, veterinar, Celje, Trubarjeva 93 (Otok) tel. 29-26

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 11. novembra ob 19.30 uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Gostovanje v Slovenskih Konjicah.

Sobota, 12. novembra ob 19.30 uri:
Agatha Christie: MISELOVKA. 3. solski poldanski abonma.

Sobota, 12. novembra ob 19.30 uri:
Ivan Cankar: ZA NARODOV BLAGOR. Abonma za delovne organizacije in izven.

Nedelja, 13. novembra ob 10. uri:
Agatha Christie: MISELOVKA. 1. nedeljski mladinski abonma.

Sreda, 16. novembra ob 20. uri:
Karin: RASAMON. Gostovanje v Velenju.

Cetrtek, 17. novembra ob 18. uri:
Karin: RASAMON. Gostovanje v Storah.

Petek, 18. novembra ob 19.30 uri:
Karin: RASAMON. Gostovanje v Trbovljah.

ZAHVALA

Vsem sorodnikom, znancem in ostalim, ki so nam kakorkoli lajšali bol, nudili pomoč, darovali vence in pospremili na zadnji poti našo drago mamo

Amalijo Zitterer
prisrčna hvala.

Zalujoči otroci

PRODAM

NOV FOTOAPARAT »VOJGTLANDER« prodam ali zamenjam za pisalni stroj. Naslov v upravi lista.

LEP krzen plašč, pletilni stroj prodam, kupim pa veliko, dobro ohranjeno, ali novo preprogo. Naslov v upravi lista.

MLADO KRAVO prodam. Stravnik, Celje, Cesta v Lokrovce 36.

MOTORNO kolo NSU MAX 1964 prodam ugodno. V račun vzamem ček ali moped. Anton Skalicki, Trnovlje 21 (pri gasilskem domu), Skofja vas.

SPALNI fotel prodam. Dečkova cesta 20.

MAGNETOFON »GRUNDING TK 17« prodam. Ogled možen po 15. uri. Prevolnik, Cesta v Laško 9 (Postule).

SOBNO pohištvo prodam. Cena 70.000 S-din. Cilka FRANC, Celje, Cesta v Lokrovce 33. (po 14. uri).

LESENO montažno garažo prodam. Naslov v upravi lista.

NOVO dodatno kuhinjsko peč »GORENJE« in novo preprogo prodam ugodno. Stanimirovič, Celje, Cigaletova 1.

NOVO HIŠO z 37 ari zemlje, 15 minut od postaje prodam. Cena po dogovoru. Ogled ob delavnikih samo popoldne od 15. ure dalje, v nedeljo pa samo popoldne Ivan Gajšek, Primož 34 a Ponikva.

STARO strešno zarezno opeko prodam. Naslov v upravi lista.

VINOGRAD nov nasad, sončna lega (cesta na Stari grad in vprežno kosilnico prodam. Anton Stožir, Trnovlje 26.

NSU PRIMO (po generalni) prodam ugodno. Vprašajte pri: Potočnik, Ložnica 7, Celje.

HIŠA takoj vseljiva, pol ure iz Celja, blizu avtobusne postaje »naprodaj. Naslov v upravi lista.

SKORAJ nov stroj za izdelovanje cementne dvazazne strešne opeke z modeli prodam za 3.000 N-din. Naslov v upravi lista.

KRAVO dobro mlekarico — vozno — brejo prodam, Jože Kolar, Sp. Trnovlje 122, Celje.

STEIER Fiat 1100 prodam. V račun vzamem ček. Naslov v upravi lista.

BOROVE »fostne« prodam. Naslov v upravi lista.

KUPIM

GRADBENO parcelo kupim. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

DEKLETU nudim sobo s posebnim vhodom. Jožica Stilič, Kovinarska 10, Celje — dopoldne.

DIJAKINJA išče sobo s centralnim ogrevanjem. Uči angleščino za katerikoli razred »osmetke. Naslov v upravi lista.

NA STANOVANJE sprejemem mlajšo tovarišico. Pismene ponudbe pod šifro »CENTRALNA KURJAVA«.

NUJNO iščem sobo in kuhinjo v Celju za tričlansko družino. Dam nagrado ali plačam najemnino za 1 leto vnaprej. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO sobo, poseben vhod za dve uslužbenki nudim. Naslov pustiti v upravi lista.

SOBO oddam za pomoč v gospodinjstvu. Jenkova 7.

ZAPOSLOJTEV

ZA 8 URNO varstvo otroka iščem žensko. Gajšek, Pohorska 12, Celje.

DEKLE z veseljem do gostinstva išče službo natakarice. Naslov v upravi lista.

MLAJŠO upokojenko za varstvo 2-letnega otroka iščem. Naslov v upravi lista.

KROJASKEGA vajenca-ko sprejemem. Karl Pak, Celje, Grčarjeva 4.

FRIZERKO za žensko in moško stroko sprejemem. Plača odlična, stanovanje brezplačno. Ostalo po dogovoru. Ponudbe na upravo lista pod šifro »SAMOSTOJNA«.

GOSPODINJSKO pomočnico — samostojno sprejemem takoj. Ponudbe pod šifro »DOBRA PLAČA«.

UPOKOJENKA gre v pomoč manjši družini ali za hišnico. Mici Kenda, Zidanškova 23.

DEKLE z dežele sprejemem za gospodinjstvo pomočnico. Ing. Nives Kalin, Celje, Oblakova 3.

MODISTKO sprejemem v stalno službo. Plača visoka. Ponudbe pošljite na naslov: MODNI SALON »MIRA« LJUBLJANA, MESTNI TRG 7.

RAZNO

POSLOJILO 400.000 S-din iščem. V 6 mesecih vrnem 800.000 S-din. Pismene ponudbe pod šifro »OBRTNIK«.

ZAGO venecijanko v večjem kraju Savinjske doline dam v najem kvalificiranemu zagajcu. Ponudbe pod šifro »CIMPRIJA«.

STROKOVNO čistim sadno drevje. Dopisi: VRUSNIK, Celje, Teharska c. 38.

Za zdravlje in počitek: Prezračen prostor ter posteljnina katero osuši električna posteljnina blazina »ELVOTERM« — zajamčen domači izdelek in servisna služba!

Trgovsko podjetje na debelo in drobno

»MERX« Celje, sektor prodaje na drobno Laško razglša prosta delovna mesta

1. FAKTURIST — ADMINISTRATOR

2. TRGOVSKI POMOČNIK-CA

Pogoji:
Pod 1. — Ekonomska srednja šola ali kvalificirani trgovski delavec s knjigovodskim tečajem I. stopnje in 5 let prakse.

Pod 2. — Kvalificirani trgovski delavec tekstilne ali mešane stroke in 3 leta prakse.

Nagrajevanje po pravilniku podjetja, stanovanje ni zagotovljeno, nastop službe takoj.

Pismene ponudbe pošljite na naslov: Trgovsko podjetje »MERX«, sektor Laško.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

RAZGLAS

Transportno podjetje Maribor sprejme za potrebe svoje sekcije za vleko v Mariboru za strokovno usposabljanje:

— 20 KANDIDATOV ZA STROJEVODJE DIESEL LOKOMOTIV,

— 20 KANDIDATOV ZA MOTOROVODJE SINOBUSOV IN MOTORNIKOV.

Pogoji:
1. dokončana IKS al ZIS — kovinarske oziroma elektro stroke, ali kvalificirani delavec (obrtnik) kovinarske oziroma elektro stroke z opravljenim pomočniškim izpitom.

2. Odsluženi vojaški rok.

3. Posebna psihična sposobnost, ki jo ugotovi železniški zdravstveni dom Maribor.

Prednost imajo kandidati iz Maribora in Celja ter iz bližnje okolice teh mest.

Interesenti naj pošljejo svoje vloge kadrovske socialni službi pri Transportnem podjetju Maribor — Kopitarjeva 5, najkasneje do 20. novembra 1966.

Transportno podjetje Maribor

Stanovanjsko podjetje Velenje razpisuje javno

PRODAJO

nekaterih stanovanjskih in nestanovanjskih objektov na območju občine Velenje.

Naprodaj so:

1. Stanov. hiša v Belih vodah št. 34 izklicna cena 7.826 N-din

2. Stanov. hiša v Belih vodah št. 33 izklicna cena 8.496 N-din

3. Stanov. hiša v Belih vodah št. 40 izklicna cena 4.128 N-din

4. Stanov. hiša v Belih vodah št. 47 izklicna cena 23.054 N-din

5. Stanov. hiša v Belih vodah št. 48 izklicna cena 18.115 N-din

6. Stanov. hiša v Belih vodah št. 29 izklicna cena 21.815 N-din

7. Stanovanjska hiša Salek št. 48 izklicna cena 6.650 N-din

8. Stanovanjska hiša Salek št. 59 izklicna cena 9.227 N-din

9. Stanov. h. Paka pri Velenju št. 15 izklicna cena 20.906 N-din

10. Stanov. hiša (klet) Kavče št. 11 izklicna cena 5.108 N-din

11. Stanov. hiša (klet) Podgorje št. 25 izklicna cena 13.484 N-din

12. Stanov. hiša Šoštanj Metleče 1 izklicna cena 21.474 N-din

13. Gosp. poslopje Šoštanj Metleče 10 izklicna cena 4.500 N-din

Vse stanovanjske hiše so naseljene in imajo zato predkupno pravico stanovalci, ki v njih stanujejo.

Javna prodaja bo 15 dni po razpisu v časopisu in sicer na upravi Stanovanjskega podjetja Velenje, Tomšičeva 32, ob 10. uri dopoldne.

Interesenti naj vložijo pismene prijave in sicer najkasneje 10 dni po razpisu ter vplačajo 10 % od izklicne cene kot kavcijo za udeležbo na licitaciji.

Stanovanjsko podjetje Velenje

»AVTO CELJE« CELJE

sprejema predplačila za novi tip AVTOMOBILA SKODA—1000

MB. DAJE POTROŠNIŠKI KREDIT NA 30 MESECEV. CENA

AVTOMOBILA JE 20.700 N-DINARJEV Z IZDOBAVNIM ROMOM V MESECU NOVEMBRU.

Vse informacije dobite v prodajalni avtomobilov ali po telefonu na številko 24-74.

PRIPOROČA SE »AVTO CELJE« CELJE.

GIACOMO VATOVEC SUCC

TRST, Via Torrebianca 19 — najstarejša tržaška slovenska izvozna

trrdka prodaja po najugodnejših cenah:

pralne stroje, peči na plinsko olje, peči za centralno kurjavo, štedilnike, hladilnike in stroje za umivanje posode.

CANDY — REX — ZOPPAS — CASTOR — IGNIS —

— INDESIT — C. G. E. — TRIPLEX — SABIANA

MOTORNE KOSILNICE IN DRUGI POLJEDELSKI STROJI PO NAJUGODNEJSIH CENAH.

OBISČITE NAS ALI NAM PISITE ZA PROSPEKTE! POSREDUJEMO KATERIKOLI NAKUP IZ INOZEMSTVA!

Devizni račun št. 15900 pri Banca Nazionale Lavoro — Trieste.

»Komisija za delovna razmerja pri podjetju OBRT — USLUGE STORE razpisuje prosto delovno mesto

upravnika

enot storitvenih dejavnosti: krojaštva, pralnice, likalnice in krpalnice.

Pogoj: VK krojač s 5 letno prakso.

Prošnje dostavite na naslov: OBRT — USLUGE STORE, Store št. 6. Osební dohodek je določen s pravilnikom podjetja.

**VELIK
IZLET V
NAJMANJŠO
DRŽAVO**

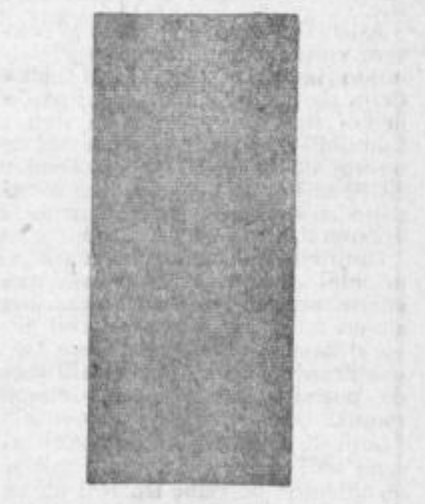
NAJSTAREJŠA REPUBLIKA SAN MARINO

VAS VABI V GOSTE

Evropo preplavljajo moderni nomadi. Nomadi s turističnimi kartami in fotografskimi aparati. Priključite se jim!... Za praznik republike — v prostih dneh od 27. do 29. novembra — organiziramo veliko turistično popotovanje skozi Italijo v najmanjšo in hkrati najstarejšo republiko na svetu, v San Marino. Cena tridnevnega popotovanja je le 264,00 N-din. Zaradi podrobnejših informacij se zglasite že jutri pri turističnem podjetju

IZLETNIK

CELJE, TELEFON 23-11 IN 28-41

NAJKRAJŠA POT DO VAŠEGA POTROŠNIKA

CELJE, GLEDALIŠKA 2
TELEFON 30-24

Kladivar boljši

Minula nedelja je minila brez prvenstvenih srečanj v slovenskih nogometnih konkurencah. Kljub temu tudi v Celju niso bili skopi pri prikazovanju nogometnega znanja. V soboto in nedeljo so imeli nogometaši Kladivarja pravcato revijo, ko so nastopili v dveh dneh proti dvema težkima nasprotnikoma Celju in trbovelskemu Rudarju.

Ce je do zadnje sobote med prišasti in poznavalci nogometne igre v Celju veljalo mnenje, da je moštvo z Glazije trenutno boljše od onega iz Skalne kleti, čeprav tekmuje v nižjerazrednem tekmovanju, je sedaj to mnenje postalo dejstvo. Kladivar pravzaprav ni imel težav in je zmagal s 4:1 potem, ko je le v prvih minutah preživljal težke trenutke. »Zonaši« so bili boljši, to pa se jim je poznalo že naslednji dan, ko so morali še utrujeni kločiti pred gosti iz Trbovelj z 2:4.

Nemoteno pa je potekalo predzadnje kolo v I. skupini podveznega tekmovanja. Če rečemo nemoteno, ne mislimo s tem ekipo Zreč, ki že dvakrat ni nastopila in s tem izgubila pravico do nadaljnjega tekmovanja. Sicer pa so bili doseženi naslednji rezultati: Vojnik : Polzela 3:1, Smartno : Gotovlje 7:1, Zreče : Zalec 0:3 p. f., Senovo : Radeče 2:0, Ljubno : Krško 4:1, Konjice : Brežice 2:3.

ŠE VEDNO NA TUJEM

V minulem tednu so celjski rokometni igralci odigrali dve prvenstveni tekmi v okviru zvezne lige. Tokrat so za spremembo kot »domaćini« gostovali v Trbovljah proti Crlenki. Celjani so dobro začeli, potem pa pustili in dovolili gostom, da so si nabrali že prednost 8 golov. V finišu so igrali rokometni igralci Celja kot v najboljših dneh in v zadnji sekundi izenačili ter s tem dosegli dragoceno točko.

Toda tri dni pozneje so morali na igrišču Partizana v Beogradu zopet priznati premoč boljše domačine. Za razliko od prejšnjega srečanja, so celjski rokometni igralci tokrat popustili proti koncu tekme in izgubili z razliko 7 golov. Tako so po tem kolu ostali trdno na zadnjem mestu.

Ce smo v prejšnji številki zapisali, da bodo Celjani v zadnji tekmi z niškimi železničarjem že igrali na svojem novem igrišču na Skalni kleti, moramo tokrat priznati, da smo se zmotili. Igrišče namreč kljub vsem zagotovilom še sedaj ne bo v celoti gotovo. Tako bo tekma zadnjega kola zopet v Trbovljah v soboto ob 18. uri, poseben avtobus za publiko pa bo odpeljal iz Celja ob 16. uri.

Nogometno moštvo iz Ljubnega v začetku tekmovanj.

Moštvo in občinstvo

V LJUBNEM JE BILO NEKOČ VSAJ GLEDE SPORTNE DEJAVNOSTI ZELO ŽIVAHNO. V MINULIH LETIH PA JE TA ŽIVAHNOST ZAMRLA VSE DOKLER SE LANI NISO POJAVILI NOGOMETAŠI. ZNOVA JE V LJUBNEM ZAVELA SPORTNA DEJAVNOST, KI PA KOT KAŽE NE BO ZDRUŽEVALA SAMO NOGOMETAŠE TEMVEČ TUDI SMUCARJE. TAKO VSAJ NACRTUJEJO LJUBENSKI SPORTNI DELAVCI.

Nogomet v Ljubnem, tem izredno lepem Zgornjesavinjskem kraju je že pred zadnjo vojno zvaljbal mlado in staro ob igrišče, kjer so njihovi mladeniči bojevali boj ob okroglem usnju. Po vojni je ta šport zamrl. Lani na pomlad so znova začeli in zmagovali.

Lani, ko so znova začeli takorekoč iz nič, brez opreme, brez sredstev, le z dobro voljo, ni nihče pričakoval tolikšnega uspeha. Drži, da je ta uspeh odraz edinstvenih pogojev, ki jih imajo ljubenski nogometaši. To je občinstvo, ki ga ne najdeš povsod. Njihovo občinstvo sprejema svoje nogometaše kot del sebe, jih bodri in pomaga. Ni redek primer, ko so občani prispevali tudi po 25 tisoč dinarjev za svoje varovanje, nikoli nihče ne postavlja vprašanja kako spraviti igralca iz Velenja, kjer dela v Ljubno ali nazaj. Redkokatero moštvo se lahko pohvali, tu mislimo na njihovo raven, da so na zunanjo tekmo peljali trije avtobusi in preko deset privatnih avtomobilov. Zato lahko ob ljubenskih nogometaških govorimo le v zvezi z občinstvom, kajti, če ne bi bili Ljubenci to kar so in kakršni so, ne bi bilo niti nogometa.

Fantje iz ekipe se tega zavedajo in to cenijo. Na tekmah dajejo vse od sebe, njihov poraz pa pomeni več kot samo poraz neke ekipe in če do tega pride jih vsi hite bodrit.

Sedaj, ko se približuje konec tekmovalne sezone, vodstvo nogometne sekcije, ki je v sklopu dejavnosti Partizana — pripravlja poživitev zimske sezone. Organizirajo namreč

smučarske prireditve, predvsem smučarske skoke, ki so bili že nekoč tradicija v Ljubnem. Tu mislijo na večja tekmovanja, če bi jim smučarska zveza omogočila, da bi jih organizirali v sklopu prireditev zveze na 60 meterski skakalnici. Te prireditve bi vsekakor imele širši pomen za ta sorazmerno majhen, vendar turistično pomemben kraj. Pri tem računajo na delno pomoč občinskih organov, kajti čisti amaterizem, in sredstva iz inkasa ter samoprispevkov za toliko prireditev in celo tekmovalno sezono ne zadoščajo. Dolej je družba le malo prispevala za razvoj športne dejavnosti na Ljubnem. Verjetno je ravno zaradi sredstev, vsekakor pa tudi zaradi dobrih organizatorjev zaživel le nogomet.

Vodstvo društva stremi za tem, da bi športno dejavnost razširilo tudi na mladino. Primanjkuje jim dobre vodstvenega kadra. Pogrešajo človeka, na primer kakšnega profesorja telovadbe, ki bi prevzel skrb za športno dejavnost mladih.

Ob zaključku, ko govorimo o nogometaših, ki so trenutno najdelavnejša sekcija TVD Partizan, ne moremo mimo nekaterih članov društva, ki so veliko prispevali za razvoj sekcije. Poleg celotnega nogometnega moštva bi pohvalili delo Valterja Jagerja, Naročnika Bojana, podpredsednika Ivana Kranjca, Maksa Poličnika, ljudi, ki so materialno in moralno pomagali, da je športna dejavnost v Ljubnem po nekaj letih zatišja znova in uspešno zaživila.

pa je bilo že 34 izvršb in tri tožbe zaradi odpovedi poslovnega prostora, kar vse kaže, da je Osmanović skrajno nereden plačnik.

Sodni senat je po posvetu sklenil, da je Aslan Osmanović kriv po obtožbi. Z uporabo omilitvenih določb je bil kaznovan na devet mesecev

KREDITNA BANKA CELJE

obvešča

VSE SVOJE VLAGATELJE, DA JE BILO NA DAN 31. OKTOBRA 1966 POSEBNO NAGRADNO ZREBANJE VSEH VLOG PRI KREDITNI BANKI CELJE — OSREDNJI ENOTI CELJE IN EKSPOZITURAH: V MOZIRJU, ZALCU, SL. KONJICAH, SOŠTANJU, ROGASKI SLATINI, ŠMARJU PRI JELSAH, SEVNICI, BREZICAH, LASKEM, SENTJURJU PRI CELJU TER PRI PODRUŽNICAH CELJSKI MESTNI HRANILNICI, VELENJU IN EKSPOZITURAH V SOŠTANJU, SLOVENSKI BISTRICI, SLOVENJ GRADCU IN NJENIH EKSPOZITURAH V RADLJAH OB DRAVI, DRAVOGRADU, PREVALJAH, RAVNAH NA KOROŠKEM IN MEZICI.

IZZREBANIH JE BILO 305 LEPIH IN PRAKTIČNIH NAGRAD.

IZZREBANE VLAGATELJE SMO PISMENO OBVESTILI, DA DVIGNEJO NAGRADE.

KREDITNA BANKA CELJE

SPORT NA DROBNO

V polfinalu jugoslovanskega pokala v tekmovanju v hokeju na travi je v nedeljo ekipa Partizana Celje-Gaberje doživela poraz proti Jedinstvu iz Zagreba z 1:0.

V prvem delu tekmovanja sindikalnih ekip v malem nogometu so v posameznih skupinah zmagali: 1. Merx pred Ingradom, 2. IFA pred LIK, 3. Klima pred Libelo.

Društvo prijateljev mladine in Občinska zveza za telesno kulturo bosta prihodnjo soboto 19. t. m. organizirala na celjski tržnici prvi sejem zimsko športne opreme za starejše in mlajše.

Kljub temu, da se je šele pred dvema tednoma končalo tekmovanje v zvezni odbojškarski ligi, katero so kot zadnje zapustile tudi Celjanke, se le-te še sedaj vestno pripravljajo za naslednjo sezono, ko bodo tekmovali v republiški ligi.

ŽRTVE PROMETA

PREVRNIL SE JE Z AVTOMOBILOM IN NAPADEL MILICNIKE

Voznik osebnega avtomobila FRANC ZUPANČIČ je vozil iz Celja po Mariborski cesti. V skofiji vasi je na ravnom odseku ceste zavozil preko leve polovice vozišča na levi rob ceste in se z avtomobilom prevrnil. Pred tem je zadrl še v betonski smernik in drevo. Pri nesreči so bili laže telesno poškodovani sam voznik ter sopotnika GIZELA ROMIH in VLADIMIR PROŠENIK. Škodo na avtomobilu so ocenili na 6.000 N-dinarjev.

Ko je patrula postaje prometne milice prihitela na kraj nesreče sta oba miličnika pričela nuditi prvo pomoč ponesrečenecem. Tedaj je voznik fizično napadel patrulo. Prvega miličnika je brcnil s čevljem, drugega pa udaril za uho. Ker kljub opozorjanju ni hotel prenehati, sta miličnika uporabila gumijevko, vendar tudi sedaj ni prenehal z napadi, tako, da sta ga morala na kraju nesreče zvezati. V občinskih zaporih je takoj brcnil tretjega miličnika, ki se mu je približal. Z ozirom na grob izpad so mu sporazumno z Okrožnim javnim tožilstvom Celje odvzeli kri za preiskavo s silo.

TRAKTOR SE JE PRICEL PREMİKATI

Voznik traktorja FRANC VEDENIK je peljal z enosono prikolico v vas Mrtnjak polno prikolico premoga. Ko je tega razložil je parkiral na poljski cesti. Traktor je pustil prostem teku in pod majhnim plinom, predno pa ga je zapustil je pritržil ročno zavoro, pred prednje kolo pa je položil kamen in odšel k sosedu. Po cesti sta v tem času prišla pešca JANKO VRBNJAK in FILIP URH. Prvi je opazil, da se je traktor pričel premikati ter je skočil nanj, z namenom da ga zaustavi. Vendar mu to ni uspelo. Traktor z VRBNJAKOM je zdrvel s ceste 7 metrov po nasipu in se dvakrat preobrnil ter ustavil pri drevesu. VRBNJAK je padel s traktorja in dobil težje telesne poškodbe. Škodo so ocenili na 4.000 N-dinarjev.

ZOPET OTROK PRED AVTOMOBIL

Trinajstletni ALOJZ ZNIDAR je šel peš po desni strani ceste proti Storam, zadaj za konjsko vprego. V trenutku ko je za njim pripeljal z osebnim avtomobilom IVAN OČVIRK je otrok nenadoma skočil preko ceste in se zaletel v desna vrata avtomobila, tako, da je padel po cesti. Dobil je pretres možganov, zlom dveh reber in odrgnino po obrazu ter so ga prepeljali v celjsko bolnišnico.

MOPEDIST ZADEL PESCA

Proti Smartnem ob Paki se je peljal mopedist IVAN HORVAT in v naselju zadel pešca VLADA PLESNIKA, ki je šel po levi strani ceste. Pri tem sta bila oba poškodovana in so ju odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da ima pešec pretres možganov, mopedist pa lažje poškodbe.

HUDA NESREKA MOTORISTA

Voznik kombija MARTIN ZUNTAR je v Velenju vozil proti križišču Levstikove ceste, iz te pa je v križišče pripeljal z motornim kolesom IVAN BESKOVNIK in se zaletel v prednji del kombija s takšno silo, da je poškodoval kretalni mehanizem. Kombi se je zaletel v bližnjo hišo, motorist pa obležal v nezavesti. V bolnišnici so ugotovili, da ima obtožene možgane ter pretres ter rane na glavi. Na obeh vozilih in hiši so ocenili škodo na 3.500 N-dinarjev.

ZMEDEL SE JE

Proti Celju se je peljal z osebnim avtomobilom FERDINAND VAUPOTIČ. V naselju Zalec je pred avtom prečkal cesto pešec LUDVIK PAJNIC. Ko je bil že na drugi strani ceste se je zmedel in se umaknil nazaj, kjer ga je zadel avto. Dobil je pretres možganov, rano na čelu in udarec po desnem ramenu.

VOZNIK VPREGA POBEGNIL

Nesreča se je zgodila na cesti IV. reda Soštanj-Gaberke, ko je po njej vozil z mopedom ANTON BRODNIK. V nepreglednem ovinku mu je nasproti pripeljal neznan voznik vprege. Pri trčenju je mopedist padel pod voz in dobil težje poškodbe. Voznik vprege je po nesreči pobežnil in ga do sedaj še niso dobili.

POGOJNA KAZEN ZA GOLJUFA

V torek se je pred tričlanskim senatom Okrožnega sodišča v Celju, ki mu je predsedoval sodnik Vekoslav Tanko, zagovarjal slaščičar Aslan Osmanović, ki je bil obtožen goljufije.

Aslan Osmanović je rojen v Tetovem v Makedoniji, trenutno pa stanuje v Ljubljani. Pred leti ji imel v Celju slaščičarsko obrt, sedaj pa dela kot slaščičar pri svojem sinu v Ljubljani. Po lastni izjavi je nekaznovan. Od leta 1943 je sodeloval v NOB, za kar je bil odlikovan z medaljo za hrabrost, kasneje pa še z ordenom za zasluge za narod.

Obtoženi je z namenom, da bi si pridobil protipravno premoženjsko korist, spravi dva oškodovanca v zmotu s tem, da jima je lažno prikazal dejansko stanje: oktobra 1963 je s Francem Pučnikom sklenil kupno pogodbo za osebni avtomobil znamke Opel-Olympia. V Slovenskih Konjicah se je z njim dogovoril za ceno 6600 novih dinarjev in mu je ob sklenitvi pogodbe izplačal na račun 3900 N-din. Osmanović je Francu Pučniku obljubil, da mu bo preostali del kupnine izplačal dne 1. 3. 1964. Obtoženec ostalega denarja ni izplačal, ampak je Franca Pučnika s tem zapeljal, da mu je ta v dobri veri na škodo svojega premoženja izročil na dan sklenitve pogodbe avtomobil.

V juniju 1964 je na enak način zapeljal Alojza Mastnaka iz Velenja.

Tudi z njim je sklenil kupno pogodbo za avtomobil znamke Fiat 1100 za ceno 10.000 novih dinarjev. Ob sklenitvi pogodbe je plačal 3000 N-din, obljubil pa je, da bo preostali znesek plačal v obrokih do 1. 10. 1964. S tem je tudi tega oškodovanca zapeljal, da mu je izročil avtomobil. Obtoženi Aslan Osmanović je kasneje Mastnaku sicer poslal še 2500 novih dinarjev, ostalega denarja pa do danes še ni plačal.

S tem je obtoženi Aslan Osmanović storil kaznivo dejanje goljufije po členu 258/1 in II Kazenskega zakonika.

Obtoženi je inkriminirano dejanje in krivdo v celoti zanikal. V svoj zagovor je navedel, da je sicer res, da obema oškodovancema dolguje iz obtožbe razvidna zneska, vendar je obtoženec navedel niz okoliščin, zaradi katerih mu ni bilo mogoče poravnati svojih obveznosti. Obtoženec je bil na podlagi tiralice aretiran in zasišlan pri preiskovalnem sodniku, kateremu je obljubil, da bo v osmih dneh, če bo izpuščen iz zapore, v celoti izplačal dolgovana zneska obema oškodovancema. Svoje obljube ni izpolnil, ampak je odpotoval iz Celja. Iz vsega lahko sklepamo, da obtoženec že ob sklepanju kupoprodajnih pogodb ni imel namena, da bi obema oškodovancema v celoti izplačal dogovorjeni znesek.

Med glavno obravnavo je predsednik senata ugotovil, da je Osmanović še v drugem kazenskem postopku in sicer zaradi nekega pretepa. Prav tako je predsednik senata ugotovil, da je bil obtoženi v zadnjih desetih letih že devetindvajsetkrat tožen v civilnih tožbah, proti njemu

Od vseh poljskih pridelkov je bilo letos na celjski tržnici prav gotovo največ paprike. Posnetek prikazuje zadnjega prodajalca, ki še ponuja ta pridelek.

S FIČKOM PO JUGOSLAVIJI

(Nadaljevanje in konec)

IZOGIBAJTE SE KAMPA V PLITVICAH!

Ob določenih urah se začuda res sestanemo na Plitvicah, le z različnimi izkušnjami. Drugi del ekipe je namreč krenil po cesti mimo Maslinice čez Velebit. Bilanca: 1 defekt na gumu in zaradi tresljajev razmajan kontakt na troblji. Zatrjujejo mi pa, da v primerjavi s stanjem ceste te okvare sploh ni treba šteti. Na koncu se tiho dodajo, da pa so bili razgledi in pokrajina veličastni. Moj komentar: kljub precej večjemu številu kilometrov sem bil dobro uro in pol prej na Plitvicah. Brez okvare.

DEVETI DAN: PLITVICE—KARLOVAC— NOVO MESTO—CELJE

Zjutraj z britjem ni nič. Toka še ni, a tudi vode ne. Okrog poldneva se je šele izkazalo, da je »drug, kolji je zadužen za vodo i struji«
spal spanje temeljitga mačka v eni izmed podiračih se hiše v kampu. Ne tvegam opisa sanitarij kampa brez vode. Opoldne po ogledu jezer in slapov se z našimi legtimacijami prostovoljno javimo pri recepciji kampa. Radi bi se hkrati prijavili in odjavili in plačali. Nihče se namreč dotle ni zmenil za nas. Okamenimo zaradi cenika na recepcijskih durih. V naglici izračunamo, da stane kampiranje za eno osebo in voz okroglo nekako 1.800 S-din (z besedo: entisoosemstostarinarjev). Majhen pripis: Zaradi izpada vode in toka 10% popusta. Čeprav se nihče ni zmenil za nas, le krenemo do tovariša, ki postopa pred durmi recepcije, da bi mi sami od sebe ponudili naj nas oropa za prej omenjeni znesek. Ogovorjen z našo ponudbo plačanja pa mirno odgovori: »Ja razgovaram samo kroz prozorče u recepciji!«
Tedad smo... se odpeljali proti Karlovcu. Čuvajte se Plitvice! Če že ne morete drugače, pa si jih ogledite in takoj bežite naprej! Ne dajte, da bi vas dobili v roke tamkajšnji turistični roparji! Malicali smo na karlovaškem gradu in večerjali v gostišču Gostinske šole v Novem mestu. Ne ravno poceni, a zato dobro in odlično postreženi. Mimogrede: pot iz Karlovca čez Metliko v Novo mesto je čudovita. Ostal nam je še samo zadnji veliki problem. Kako iz Dolenjske po najkrajši in najlepši poti domov. Lepe poti ni, najkrajšo pa lahko najdemo.

ZA ZAKLJUČEK PRGIŠČE IZKUŠENJ

Kampiranje je ceneč način letovanja, a ni za lenobe, ki žele, da jim vse drugi prinese do... Pojdi na tako pot, a si vzemi več dni časa, da boš v vsakem kraju vsaj po en dan počival in se v miru razgledoval. Med nam mestnimi deli imej tudi nekaj dobre volje za nepredvidljiva presenečenja. Če le moreš ne daj voza v popravilo prej kot doma. Tudi jaz ga nisem, ker so mi odsvetovali domačini, češ, čakali boste in dražje plačali kot doma. Kljub »težavam«
velja prej obromati široko domovino kot riniti čez mejo. Je ceneje in vsaj tako lepo, če ne bolj. Na taki poti boš spoznal malo morje krajev, kjer bi si želel kdaj preživeti dopust brez neprekinitvenega vožarjenja. Jugoslavija ne premore samo Jadran, temveč še mnogo, mnogo več.

Zakrinkana vojna

VOHUNSKÉ ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE

(48)

Minevali so meseci in marsikje so se vojna grozodejstva potapljala v spominu kakor blato v vodi sedanosti, ki je bila videti mirna in čista. Toda v maju 1946 so angleški časnikarji, ki jih takrat ni več zadrževala cenzura, znova izbrskali zgodbo o holandskem veleizdajalcu. Casopisi na otoku in mnogi pozneje tudi na celi ni so začeli zastavljati vprašanja, kaj se je zgodilo s holandskim častnikom, ki je izdal arhensko operacijo. Listi so spraševali, če je sploh prišel pred sodišče in kako ga je to obdolo? Če ni prišel pred sodišče, zakaj se to še doslej ni zgodilo? In holandski vladi ni preostalo drugega, kakor da je objavila, da bo sodni proces proti Christianu Lindemansu v začetku junija pod obtožbo veleizdaje.

Nadaljnji razvoj dogodkov je opisan po službenem tolmačenju holandske vlade, ki je po vsej verjetnosti točen, četudi vsebuje mnogo nenavadnosti ki se ob njih zamisli človek, če mu gre za stvarno resnico.

V zaporu v Scheweningenu je Christian Lindemans vedno bolj slabel in je bil slednjič tako suh, da je koža dobesedno visela z njegovega velikanskega okostja. Poleg tega je bil delno paraliziran. Zdravniki, ki so vedeli, da je bil nekoč prestrežen skozi pljuča, so pomislili da se ga je lotila tuberkuloza in so ga zato iz mračne samice premestili v jetniško bolnišnico.

V holandskih jetniških bolnišnicah delajo po predpisih bolničarji, a zaradi izjemnosti zapora v Scheweningenu so ta predpis prekršili. Četudi Lindemans zdaj ni bil več tisti siak, ki so ženske kar norele za njim, se je vendarle našla med sestrami ena, ki se je vanj zaljubila. Kolikor je to tudi nenavadno, je vendarle resnica, da se je ta bolničarka odločila, da bo pomagala nesrečnemu zbežati pred sramotnim sojenjem. Lindemans zdaj ni bil več tisti siak, ki so žetjetniške bolnišnice. Okna so bila sicer tudi tu zamrežena z debelimi jeklenimi prečkami in soba je bila v vrhnjih nadstropjih, tako da je

bilo do zemlje dobrih deset metrov. Takšen položaj ni dajal mnogo upanja za beg, posebej še ob misli, da je bil Lindemans oslabil in delno paraliziran. Toda bolničarka je kljub temu pretihotapila v sobo pilo. Komu je uspelo da je prepilil rešetke? Lindemans gotovo ne. Bolničarka? Imela je mnogo dela in verjetno tudi ni bila dovolj čvrsta za takšno opravilo. Službeno poročilo navaja sojetnika iz sosednje sobe, ki so ga imenovali »Pojoci ščurek«. Kako da ni nihče opazil njegovih prizadevanj, je kljub temu še vedno uganka.

Drugi del načrta za beg je bil še težji. Na večer, ko je bil določen beg, je »Pojoci ščurek«
privezal gumijasto cev na rešetke sosednjega okna. Lindemans je moral torej zlezi na svoje okno, se prestopiti na sosednje in potem spustiti po gumijasti cevi do tal. Takšen podvig pomeni tudi za izurjenega vlomilca kar zahtevno telesno prožnost in zato je zelo malo verjetno, da bi jo bil Lindemans takrat zmogel.

Kljub dvomom, ki jih ima zdrav človek, ko prebira to službeno poročilo, je v njem vendarle zapisano, da je Lindemansu poskus bega uspel, vendar samo do tal. Ob spuščanju je namreč povzročil tolikšen hrup, da so ga slišali stražarji, ki so patrolirali po dvorišču. Že na tleh so ga prestregli in ga vrnili za rešetke.

V primerih, kadar uspe izjemoma pomembnemu jetniku, da poskusi pobegniti, storijo jetniške oblasti vse, da ugotovijo njegove sodelavce in pomagajo. V Lindemansovem primeru bi bilo očitno prava igrača, da bi ugotovili glavno krivdo bolničarke, ki je tako močno skrbe-la za Lindemans. In če bi ji že ne mogli dokazati sodelovanja, bi se lahko vsaj zavarovali pred morebitnim ponovnim poskusom tako, da bi jo zamenjali z drugo bolničarko ali celo bolničarjem. Toda nihče se ni zmenil zanjo. Niso je zaprli, niti je niso premestili, kaj šele, da bi bil kdo poizvedoval za »Pojoci ščurkom«.

Zdaj se je bližal dan sodbe in kmalu bo pri-

Pasje sanje

nazaj. Na neki mednarodni razstavi psov so me odlikovali z zlato medaljo. Dajte roko na srce in povejte po resnici, sem smel kot človek upati na tako visoko priznanje?

Če me je kdo ozmerjal, da sem pes, se nisem prav nič razburjal, ker sem vedel, da je to čista resnica. Za psa je najbolj žaljiva zamerka, če mu rečeš, da je človek. Toda nihče ne zmerja psa s človekom, marveč ravno narobe.

Ampak tudi kot pes sem imel določene težave. Nekaterih lokalov nisem smel obiskovati, ker je bil tamkaj psom vstop prepovedan. A tako sem se vsaj odvadil pijančevanja.

O, kako lepo je biti pes! Zena me tisto jutro po noči, ko sem sanjal, da sem pes, ni in ni mogla spraviti iz postelje. Kar naprej sem renčal. Navsezadnje me je odgrnila. Zalajal sem in ji zasadil zobe v bedro. Zaradi tega se je ločila od mene in me povrh tožila, da sem jo hudo poškodoval. Kot pes bi se gotovo izmazal, tako pa mi ne uide nekaj mesecev zapora.

Recite, kar hočete, človeško življenje je res pasje!

Zarko Petan

WILDERJEVA POSTELJA

Billy Wilder dela sicer zelo drage filme, pri malenkostih pa rad varčuje. Na primer pri posteljah, njegovih najpomembnejših rekvizitih. Tako so za film »Nekateri so za vroče«
po njegovem načrtu izdelali za glavno igralko Marilyn Monroe posteljo, v kateri je v filmu Apartment igrala Shirley McLaine, v nekem drugem filmu pa Kim Novak. V isti postelji bo igrala tudi Audrey Hepburn. V filmskih krogih pravijo, da si je izbral njeno vitko linijo le zaradi postelje in pa zato, da bi ta dobri kos pohištva še dolgo trajal.

ALKO TEST

šel čas, ko bo ves svet izvedel o veliki prevari, ko se bo porušil v prah veliki sloves o King Kongovih junaštvih in neustrašenosti. Toda znova se je v potek dogodkov vmešala človeška roka — moda celo naročeno — in prepričala pravici do prave razsodbe. Dva dni pred sojenjem so našli Lindemansu v njegovi bolniški postelji — mrtvega. Čezenj je ležala v smrtnih krčih njegova zadnja ljubezen — bolničarka. Naglo so jo prepeljali v posebno bolnišnico, kjer so jo s sodobnimi sredstvi rešili smrti. Sestra je zatem priznala, da sta z Lindemansom sklenila samomorilski dogovor in pogoltnila vsak osemdeset aspirinov.

Lindemansu je torej uspelo, da se je s samomorom rešil sramote in kazni. Toda kaj je bilo z bolničarko, ki mu je k temu pripomogla? Bilo je namreč dovolj dokazov, da bi ji mogli javno soditi zaradi sodelovanja v poskusu bega pomembnega zločinca, še več: lahko bi ji sodili tudi za umor, saj je bila preživela soudeležene samomorilskega poskusa. Toda kljub vsem tem možnostim ji niso nikoli javno sodili, narobe, kasneje je celo opravljala precej pomembnih uradnih funkcij v Holandiji! Po čigavi zaslugi in komu na ljubo?

In kaj se je zgodilo s Corneliusom Verloopom, človekom, ki je s svojo izpovedjo razsvetlil Lindemansov primer? Tudi njemu je uspelo, da se je izognil javnemu sojenju. Pinto tudi ni mogel nikoli razumeti, niti verjeti, ko mu je nekdo kasneje pripovedoval, da je Verloop na Nemškem kot službeni predstavnik neke dejavnosti holandske vlade v Nemčiji. Zares, Pinto tega ni mogel verjeti, kajti kaj takega bi bila preveč lepa nagrada za nekdanjega izdajalca svoje domovine!

Toda v današnjem svetu je marsikaj mogoče in vedno manj je čistega domoljubja. Lindemans je takorekoč na skrivaj preminil in o njegovem samomoru je le nekaj holandskih listov objavilo majhno vest. Še kasneje so skušali holandski predstavniki v Veliki Britaniji, naj bi Pinto zanikal svoje izjave in trditve o velikem King Kongu. Toda Pinto je ostal zvest svojim neizprosnim načelom. Če bi bilo ob koncu druge svetovne vojne več tako doslednih ljudi, bi danes ne imeli v tujskih legijah raznovrstne Kong-Müllerje!

KONEC

ZARES KRVAVA ZGODBA O TIGRU

HUMORESKO POSVEČAMO CENJENIM BRALCEM, KI ŽELIJO OD NAS LE NAPETIH, KRVAVO NAPETIH IN NIC DRUGEGA KOT MORILSKIH ZGODB.

V grmovju je nekaj zahreščalo. Nena doma je pred menoj stal tiger. Imel je široko razkrošen gobec in vrsti ostrih morilskih zob v njem. Vedel sem, da sem v največji smrtni nevarnosti.

Hm. Stavim z ena proti sto, da ste te vrstice kar v redu prebavili. Krvavi zgodbi o tigru se ni lahko odreči. Brali boste naprej, čeprav bi vam povedal, da vas mislim vleči za nos. Na primer takole:

Na ves glas sem zatulil in se zbudil. Torej morete sanjati?

O, prav dobro vem, kaj boste storili. Pisali boste uredniku, da mislite s prvim naslednjim odpovedati časnik, če misli uvrščati take neslanosti. Vaš spoštovani podpis. Pika... To bo, seve, učinkovalo. Dobil bom pismo s pečatom uredništva, v katerem me bodo vljudno obvestili, da nameravajo v bodoče shajati brez moje pomoči.

Toda ne! Še vedno stojim pred morilskim gobcem progaste vele-mačke.

Tiger je grozovito zarenčal, da mi je vso kožo na glavi potegnilo skupaj. Mrzel obup mi je stisnil srce, a iz osušenega grla nisem spravil niti glasu...

Kaj pravite? Nisem še pripravljen umreti od lakote ali pa znižati svoj standard. Kaj niso to krepki stavki? Človek bi si mel roke;

Tigrove oči so hudobno pobilskavale. Oster duh zverine mi je zavel nasproti. Zelene zenice zveri so se stisnile v nevarno ozko šprajno...

In zdaj bi lahko nesramno nadaljeval:

Nehote sem pomislil, če je železna mreža med mano in zverjo dovolj močna, da mi nudi varnost. Da tako bi lahko napisal, če bi hotel seveda. Pa nočem. Preveč preprosto bi bilo, kajti vi bi se zgražali, češ tako poceni me tale peroprask ne bo ulovil.

Ustregel bom torej vašemu okusu, ljubi bralci:

Otrpnil sem kot solni steber. Srce je grozilo, da bo izskočilo iz prsi. Tisoč misli se je podilo v mojih možganih. Tisti zobje, ostri kot mesarski noži, bodo čez trenutek odločali o biti ali ne biti. Kot slavni lovec sem vedel, da so moje šanse enake ničli. Malo proč je v travi ležala moja karabinka, zame nedosegljiva. Moji nosači so pobegnili. Po obrazu so mi tekale kaplje potu, debele kot lesniki. Gotovo ne samo zaradi vročega indijskega podnebja... Ali bom z močjo svoje volje zmogel zločinsko zver?

Kako se vam zdijo besedne bravure? Ali naj nadaljujem takole:

Počilo je. Spet me je moj prijatelj Harry zadolžil s hvalečnostjo za vse življenje.

To bi bilo preveč poceni. Hvala. Junak sem vendar jaz. Če že, potem raje takole: Stala sva si nasproti — iz oči v oči. Njegov divji nagon je bil močnejši od moje volje, od mojih preizkušenih hipnotizer-skih očli.

Zdaj sem res v zagati. Če bi napisal, da sem tigra hipnotiziral, bi vam ne bilo všeč. Rekli bi, da je moj tiger navaden zapeč-karski mug, reva in še kaj. Kako potem?

Vedel sem, da je konec. Pridi! sem vpil, tu me imaš. Kaj čakaš! Sklonil sem se naprej, da bi me zver v naskoku lažje zagrabil.

Ha, ha, se boste zvižali od smeha. Ta je pa dobra, boste dejali, kako pa je napisal to zgodbo, če ga je tiger požrl?

Res je. Imate prav. Toda vi vendar hočete zares krvavo zgodbo o tigru. Zares ni logično pisati zgodbo, morda celo serijo napetih lovskih zgodb in se pri svem tem pustiti požreti. Moje ime se nikoli več ne bi smelo pojaviti v časnikih, razen v nekrologih. Jaz pa pišem, ker od tega živim. Tisto pa, kar pišem, rad tudi podpisem, saj vendar ne zna vsak šolarček pisati napetih in krvavih zgodb. Ali pa naj se pred višimi bralskimi očmi pustim pohrustati še od krokodila, se dam pogoltniti od pet-desetmeterskega pitona, naj se pustim kar tako pregrizniti od morskega psa. Pri kačah velikankah traja ceremonija požiranja celo večnost, kar bi se razvleklo v roman.

Ne, majčkeno boste morali popustiti, dragi bralci. Je že tako, da rad živim. Če vam je prav ali ne, moram povedati zgodbo tako, kot se je zgodila:

Cudovita žival. Počasi se je progasta mačka umaknila v grmovje. Odložil sem svoj izvrsten daljnogled. Zaisove leče, odlična znamka. Slon, na katerem sem jezdil, je spet prestopil. Nekoliko sem bil razočaran, ko je moj indijski vodji in gonci slonov zaklical:

— Si že priden tigerček! Lepa žival, ali ne, sahib?—, pri tem pa stegnil roko, pričakovalje drobno napitnino.

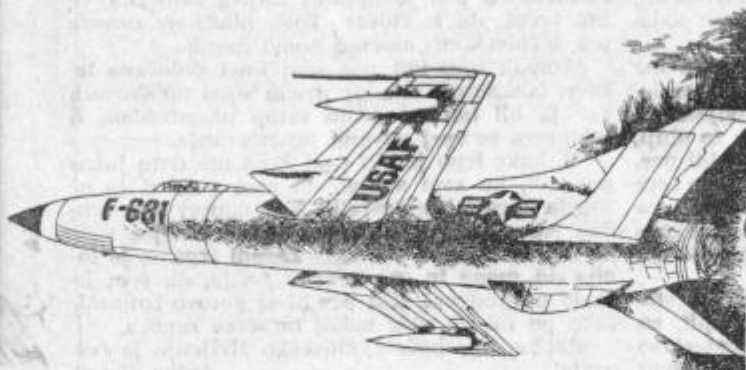
Vi ste hoteli drugače, kajne? Če ste razočarani, vam je tudi čisto prav, dragi bralci.

W. ALTENDORF

C. WINNINGTON

DRUGA RUNDA

- 1 -

»Torej, fantje, je rekel častnik — instruktor, vsi berete časnike in poslušate radio. Predsednik se je odločil, da bo tem bastardom na severu sesul nekaj krepkih po buči. Ni potrebe, da bi vas zagraval. Vi boste storili, kar naše zračne sile vedno delajo; leteli boste tja in pokazali, kaj zmore striček »Sam.«

»Podrobnosti: Pričakujemo samo običajni protiletalski topniški ogenj, nobenega sovražnega letalstva. Spustili se boste pod mejo učinkovitosti topništva in razirgali tisti hudičevi most na kose. Se razumemo!«

Ko so potem leteli proti severu, se je 67. eskadrila ravno vračala. Prek radijske zveze so zadonela opozorila: »Fantje, pazite! Toliko, da jih nišmo dobili po perutih, ko smo napadli. Za tope je bilo prenizko, toda množica druge navlake nam je letela nasproti. Strojnice kalibra 0,50, 37 milimetrski topovi in puške. Povsod puške. Nimamo nobenih izgub, zato pa lepo zbirko lukenj.«

Jeff se je vrgel v napad tik pred Bobom. Oni prej so govorili resnico. Vsa pokrajina se je zarotila z ročnim orožjem. Naenkrat je bil Bobov stroj v dimu. Letalo se je nagnilo. Ni bilo več časa. Jeff, ki je istočasno izstrelil rakete in odvrnil bombe, je komaj še videl, kako je Bobovo letalo padalo k tlom kot okoren zmaj. Streha kabine je odletela in Bob je šinil kot temna pika v zrak. Toda pri tisti višini ni imel nobene šanse več. Treščil je v zemljo blizu svojega letala.

Jeff je čutil, kako se mu je nakremžil obraz in na bruhanje mu je šlo. Toda ko je vleklet stroj iz strmoglavega leta nazaj pod nebo, je videl, da gorivo v curkih teče po trupu letala. Jekleni ptič se je dvignil 2000 čevljev visoko, potem pa je stroj odpovedal. »Moj bog, moj bog,« je Jeff zatarnal predse, vendar ne v mikrofona. Na vse kriplje je držal višino in krmaril letalo v najostrejši ovinek, ki ga je zmoglo, da bi se kako dograbil morja. Pot mu je v curku lil po hrbtenici, ko je opazil, da je vnetljivo gorivo obliko celo letalo. Toda bil je že nad morjem.

6

Spodaj je severnovietnamski bojni čoln sesul točo granat po njem. Ena od krogelj je prebila vetrobran. Košček stekla ga je oplazil po licu in opazil je, da krvavi. Spomnil se je priljubljene

- 3 -

Napravil je globok požirek iz dragocene vaze:

»Ne, Jeff. Tega ne bodo več doživeli, da bi sin moje matere podpisal še eno rundo. Ste brali časnike?«

»Ne, danes ne. Kaj pa pišejo?«

»SAM, razumete Es A Em!«

»Ne brite norcev, Hank! Kaj je pri tem tako razburljivega?«

»Ruske so. Ruske rakete. Gublje. Naseljene so okoli Hanoia in Hai Fonga. Kako vam je to všeč?«

»Najbrž je vse skupaj samo propaganda.«

»Točno. Natanko takšna, kot vaše odličje za ranjence, Jeff.«

»Toda mene so zadeli s tal. Saj vendar pravite, da so nizke polete, Hank.«

»Drži,« se je hihital okajeni Hank, »nobenih pristranskih nizkih poletov več! Toda v kateri višini bomo zdaj leteli? Spodaj je ročno orožje, gosto kot toča. Majčkeno višje kraljuje protiletalsko topništvo. Čim pa se dvignemo nad štiri tisočake, nas pozdravijo s SAM-i. Te preklete cigare imajo oči. Če te dobijo v radarsko mrežo, si toliko kot mrtva raca. Ne, ne, Jeff. To je natanko tako, kot pravi Mad, vklješčen si med skalo nečim trdim...« Za tega fanta nimam kože naprodaj. Še tole rundo, Jeff, potem konec, domov!«...

Bila je deveta ura. Oblaki pod njim so se redčili. Chandler jih je vodil v črti, ki naj bi jih pripeljala ob obali med Vinghom in Tang Hoom. Eskadrila je držala tesno zvezo. Izmenjavali so si podatke o smeri, višini in hitrosti. Jeff je videl, kako je pragozd pod njim prešel v odprt svet, daleč spredaj pa se je v meglici najavljalo morje.

Zgodilo se je nepričakovano. Letalo se je strahovito streslo in ko se je Jeff z muko spet orientiral, je zagledal zemljo, ki se je divje vrtela pred nosom letala. Krmilne naprave so popolnoma odpovedale.

Ušesa mu je paral oster Chandlerjev glas: »Jeff! Odbilo vam vam je rep. Pri priči izskočite, hitro! Nikar ne čakajte! Jaz bom poklical pomoč! Slišite...«

Jeffa je pritisk stiskal k steni sedeža. Chandlerju sploh ni odgovoril. Roka mu je kar sama sunila naprej in sprožila katapult. Streha kabine je odletela, zrak mu je udaril v obraz in naslednji trenutek ga je s sedežem vred vrglo iz ponorelega letala. Le za las je ušel morilskemu krilu lastnega letala.

Po treh močnih sunkih je obvisel na vrhov odprtega padala. Globoko pod njim se je v zelenju hriba spremenilo dva in pol milijona dolarjev v oranžni plamen orjaške eksplozije.

Jeff je spoznal, da pri vetru, ki je pihal, ne bo dosegel obale. Če še tako krmari z vrvmi padala, bo v najboljšem primeru pristal kakšne dve milj pred obalo. Jeff se je ves posvetil temu cilju. Čim bližje, toliko boljše.

Z višine petsto metrov je Jeff videl prašno cesto, ki se je vila čez peščeno pokrajino, sem in tja poraščeno z grmovjem in gručami dreves. Nobenega sledu ni bilo, da bi bila zemlja obdelana. Od morja je bil oddaljen kakšnih pet kilometrov. Se je imel upanje, da bo z rešilnim pasom dočkal rešitev v njegovih valovih.

- 2 -

Chandlerove fraze — nekaj med skalo in nečim trdim. Natančno se je ujemalo. Če skoči, bo padel blizu čolna, ki ga bo pobral. Če leti naprej, bo zgubil višino in padalo ne bo vredno piškavega oreha. Padec s hitrostjo nekaj sto kilometrov na uro v vodo je enako padcu na beton.

Jeff ni imel izbire. Vključil je radio, dregnil v sprožilec katapult in zanižal.

Prvi sunek mu je odvalil en kamen od srca, sledil je drugi in tretji, potem pa so ga zagnili slani valovi Tonkinškega zaliva. Samodejni rešilni pas ga je dvignil pod padalom na površje. Komaj je našel majčkeno zraka pod mokrim najlonom. S težavo je vleklet blago padala čez glavo nazaj. Sum motorja je pridušeno prodiral skozi mokro tkanino. To je lahko rešilni helikopter ali pa vietkongovski čoln. Sum je bil vedno bučnejši in končno je v trenutku utihnil. Zdaj mu je bilo vseeno, svoj ali tujec, bil je na koncu moči. Ko je zdrknil zadnji meter najlona čez Jeffovo glavo, je zagledal, kako se prav v tem trenutku zarivajo čolni mornariškega letala v vodo.

Jeffu so pridrlje v oči solze olajšanja, hvalečnosti in ponosa. To je bilo nekaj, čemur se je izplačalo pripadati. Kakšna organizacija? Popoln, vse obsegajoč sistem: Tranzistorji v rešilnem pasu, radijske postaje, letalonosilka, znanstveniki, vse to je bilo v tem trenutku spojeno na eno samo točko, nanj, ki jih je radijsko poklical, da bi ga rešili ujetništva ali smrti.

»Letalo mnogo lažje nadomestimo kot pilota,« jim je tolikokrat dopovedoval oficir, ki jih je pripravljaval za boj, »in če ste kdaj v stiski, potem katapultirajte, ven iz stroja!«

Narednik, ki je Jeffu pomagal v reševalno letalo, je pripovedoval:

»Danes jih je precej klicalo na pomoč. Vsi niso imeli toliko sreče kot vi. Dajte, omočite si nekoliko vaše grlo!«

V steklenici je bilo žganje iz omarice za prvo pomoč. Imelo je okus po sladkem čaju in medicinskem alkoholu, čeprav je na etiketi pisalo »Kalifornijski konjak.«

Jeff je zrl navzdol. Skozi odejo oblakov je videl črno reko, tako črno, kot je bila Rdeča reka rdeča. Chandler jih je usmeril čez pragozd na zahod daleč proč dosegljivosti protiletalskih izstrelkov.

»Stvar je jasna. To so rakete zemlja—zrak. Tako je Jeff, fant moj!«, je drugi dan dopovedoval Hank Pattison, ko so proslavljali odličje za ranjence, ki ga je Jeff dobil za razsekano ličnico. Hank je bil okajen. Njegova spodnja ustnica je štrlela naprej, v rokah pa je držal v kristalni vazi zmešano pijačo.

»Hja, tale vojna postaja resna zadeva,« je nadaljeval Hank. »Moji obveščevalci pravijo, da so sklatili najmanj trideset aparatov... Včeraj in danes... nad tistim prekletim Ham-Rong mostom. Kaj boste storili, fantje? Nobenih napadov v nizkem poletu ne bo. Tako je ukazano. Trideset letal in most še vedno stoji! Kar razmislite! Pomnožite z dva in pol...« Hank je računal na prste: »Najmanj petinsedemdeset milijonov dolarjev! In piloti? Za Boba in Randyja veste... In koliko še?«

- 4 -

Zanikrna vas za njim je bila predaleč, da bi videl če so tiste premikajoče se pike ljudje. Če so, so morali videti njegovo padalo.

Trenutek preden je Jeff vključil svoj oddajnik, pri tem pa preklinjal ob spoznanju, da bo padel na rob suhega jarka, ki se mu ni mogel več izogniti. Dotaknil se je tal natanko na robu. Instinktivno se je oprijel vrvi, toda padalo se je že sesedlo. Jeff se je prekobalil v udaril z glavo ob kamen, ki je štrlel iz peska.

Sonce je toplo gredo. Jeff ga je občutil skozi zaprte veke kot rožnati žar. Počutil se je dobro z izjemo na bolečino na glavi. Toda to bo minilo, kot pač vsak maček. Poskusil se je premakniti, pa se mu zaradi težke opreme ni posrečilo. Odprl je oči. Prelesten metulj je neslišno frfotal pred njim. Pogledal je na uro. Bila je pol deseta. Sele zdaj se je zavedel kaj se je zgodilo. Opotekajoč se je vstal.

In potem je zagledal dekle.

Čepela je na skali nad njim in merila s puško naravnost vanj. Njen obraz je zasenčevala tropska čelada, spretno maskirana s tanko mrežo in koščki zelene blaga, tako da so njene velike oči izgledale še bolj črne kot so bile v resnici. Njen pogled je bil zelo oprezen, nekoliko zbeigan in odločen hkrati.

Ustje njene puškine cevi je bilo obrabljeno in izlizano od neštevilnih strelcev. Bilo je to japonsko orožje iz druge svetovne vojne. Jeff se ni premaknil, pa je vseeno vedel, da je njegov tok za samokres prazen in da je miniaturni oddajnik izginil. Vpraševal se je, če je dekle opazilo, da je bil oddajnik vključen.

Kako kdo piše...

odločno

učbenik

satiro

avto=biografijo

reportažo

ŠTORSKA ZGODBA

Store pri Celju so važen industrijski kraj z veliko železarno. Ime tega kraja nikoli ni bilo nemško. Zato si je med okupacijo neka posebna komisija v Gradcu morala šele izmisliti nemško ime za Store. Tako so Store leta 1943 postale »Stockenhammer« (Stokenhamer). Ljudje so majali z glavami nad tem čudnim imenom. Samo redkim je bilo znano, da »hammer« Nemcem pomeni kladivo.

V tistem času se je vsako jutro v Celje z vlakom vozilo precej mladine tudi z štorske in šentjurske strani. Bili so to šolarji, obrtniki in tovarniški vajenci. Med vožnjo so seveda le slovensko govorili, čeprav jim to takrat ni bilo dovoljeno in so se naučili tudi že po nemško, kaj povedati.

Vsakokrat ko je vlak obstal na železniški postaji v Štorah, je sprevodnik zunaj na ves glas zaklical:

»Stockenhammer!«

To nemško ime se je mladini zdelo prav smešno. Zato je na sprevodnikov klic vsakokrat kdo od mladih ljudi pristavil svoje:

»Totenkamer!«

Takšno ime se je slišalo zelo podobno, v našem jeziku pa je pomenilo mrtvašnico.

Tako so šolarji in vajenci tudi neko jutro pred štorsko postajo prav na glas kar vsi v zboru zavpili:

»Totenkamer! Totenkamer! Totenkamer!«

Tisti hip pa je v vagon skočil neki debelšen nemški vojak z revolverjem ob boku. Spremljal ga je velik pes — volčjak, ki mu je iz gobca moledol dolg ješček. Nemec je mladino divje pogledal in strogo vprašal po nemško.

»Kdo je tukaj vpil totenkamer? Hale! Nihče mu ni odgovoril. Sam je kazalec naperil na šolarjo Cilko, največjo med deklicami, in siknil:

»Ti si vpila! Psa bom spustil nate! Rolfe! Tako je bilo psu ime.

»Nisem vpila! Sem prehlajena in hripava,« je Cilka tiho odvrnila.

»Ti pa si gotovo bil med tistimi!« je vojak zdaj pokazal na Vinka, ki je bil kovinarški vajenec in že velik fant. Pa še pes je grozeče bevsnil vanj.

»Kako? Jaz?« se je začudil Vinko.

»Mogoče nisi slišal, kako ste tukaj vpili totenkamer, kaj?«

»Ta kraj se vedno imenuje Stockenhammer!« je zvito rekel fant.

»Seveda! Ti pa si gotovo kričal totenkamer in zdaj se delaš nevednega. He, ali

je tale torba tukaj tvoja? Kaj imaš v njej? Najbrž kaj prepovedanega! Hitro pokaži!«

Vinko je odprl aktovko in Nemec je segel vanjo. Pobrskal je med knjigami in zvezki, potem pa izvlekel v papir zavito domačo klobaso in krajec kruha. Vzel je klobaso, kruh pa je vrgel nazaj v torbo. Potem je Vinka dregnil s kazalcem v nos in dejal:

»Sumljiv se mi zdiš, smrkolin. Zato ti bom za kazen vzel klobaso. Da si boš zapomnil: Stockenhammer ni totenkamer! Pa še nekaj hočem vedeti. Za koga pa naj bo ta vaša totenkamer? Ha, kar povejte! Jaz že vem, kaj si pri tem mislite, frkolin! Ha! Za koga? Odgovorite!«

Tone, prav mlad zidarski vajenec, se je mirno oglasil:

»Mislim, smo pač na totenkamer za naše sovražnike.«

»Kaj res? Ali pa tudi veste, kdo so naši sovražniki?« je Nemec mirneje nadaljeval.

»Res je, da vsi naši sovražniki zaslužijo smrt, zato naj bo totenkamer le za naše sovražnike — za Ruse, Američane, Angleže in pa za vaše preklete partizane! Ampak tole klobaso bom dal psu ...«

Pes volčjak je že ves ta čas pohlepno vohal duh klobase in se oziral po njej, ko jo je njegov gospodar držal v roki. Ta jo je zdaj visoko dvignil in Rolfe se je povzpел k njemu, da jo je ujel v odprti gobec. V kotu vagona so jo hlastno premleli volčjakovi zobje. Medtem je vlak pričel spet voziti.

»Ti je klobasa dišala, Rolfe?« je vojak vprašal psa, ki se je obližoval okrog gobca. »Zaslužil si si klobaso bolj kakor oni pobec tam. Zdaj pa pojdiva dalje, Rolfe! Ja, ja, vi banditi pa le glejte, da mi ne pridete več pred oči!«

Nemec s psom se je odmajal v sosednji vagon.

Šolarji in vajenci so ostali zdaj sami in so se spogledali. Cilka pa se je nasmehnila in rekla:

»Mi že vemo, kdo pride v totenkamro. Dobro vemo, kdo so naši sovražniki. Med njimi je tudi tisti človek, ki je Vinku ukradel klobaso. Smrt fašizmu!«

Vsi v vagonu so zaploskali.

»Vinko!« je Cilka potem še dejala, ko je segla v svojo aktovko. »Tu imam klobaso, pa ti je polovico odstopim, da ne boš prehudo lačen.«

Vlak je mimo Teharij privozil že do velikih tovarn. Celje je bilo tu ...

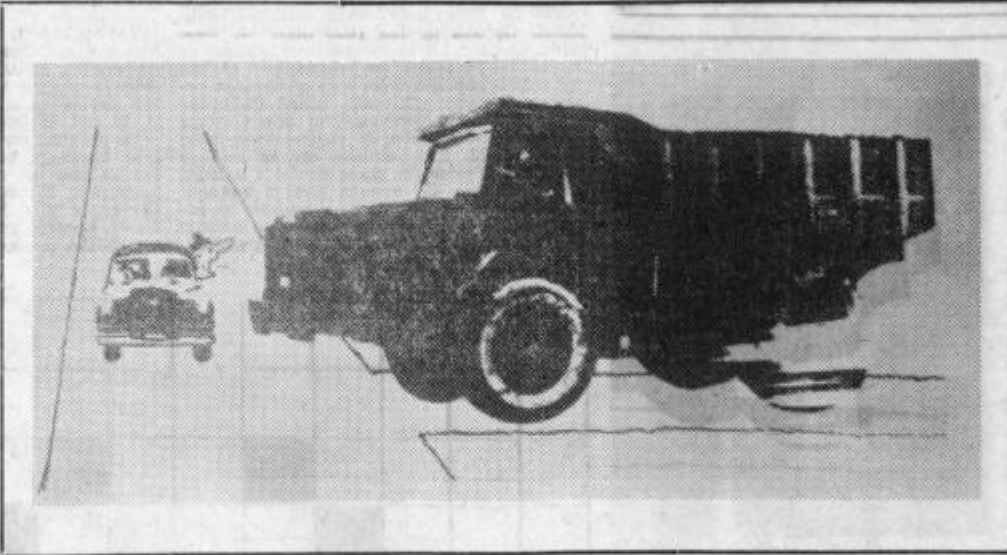
Fran Roš

LOVSKA MALHA

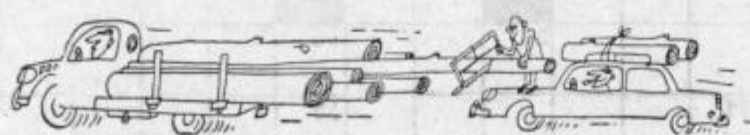
BREZ BESED

PROMET

KAJ JE? SI SE NAVELICAL ZIV-LJENJA?!

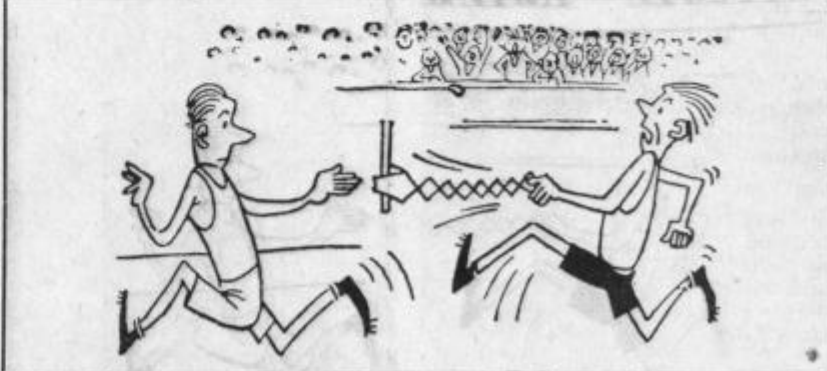
Kaj naj stori povprečen občan z nadpovprečnim vozilom?

JESEN

KOOPERACIJA: TEHNIKA - ATLETIKA

Gospodarski kotichek

KRATKA SAKA

PRIROCNA SUSILNICA

Naš mali ekran

DODATEK ZA ZABAVNE ODDAJE

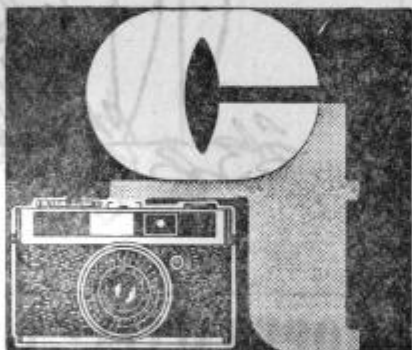

KRATKA POROCILA

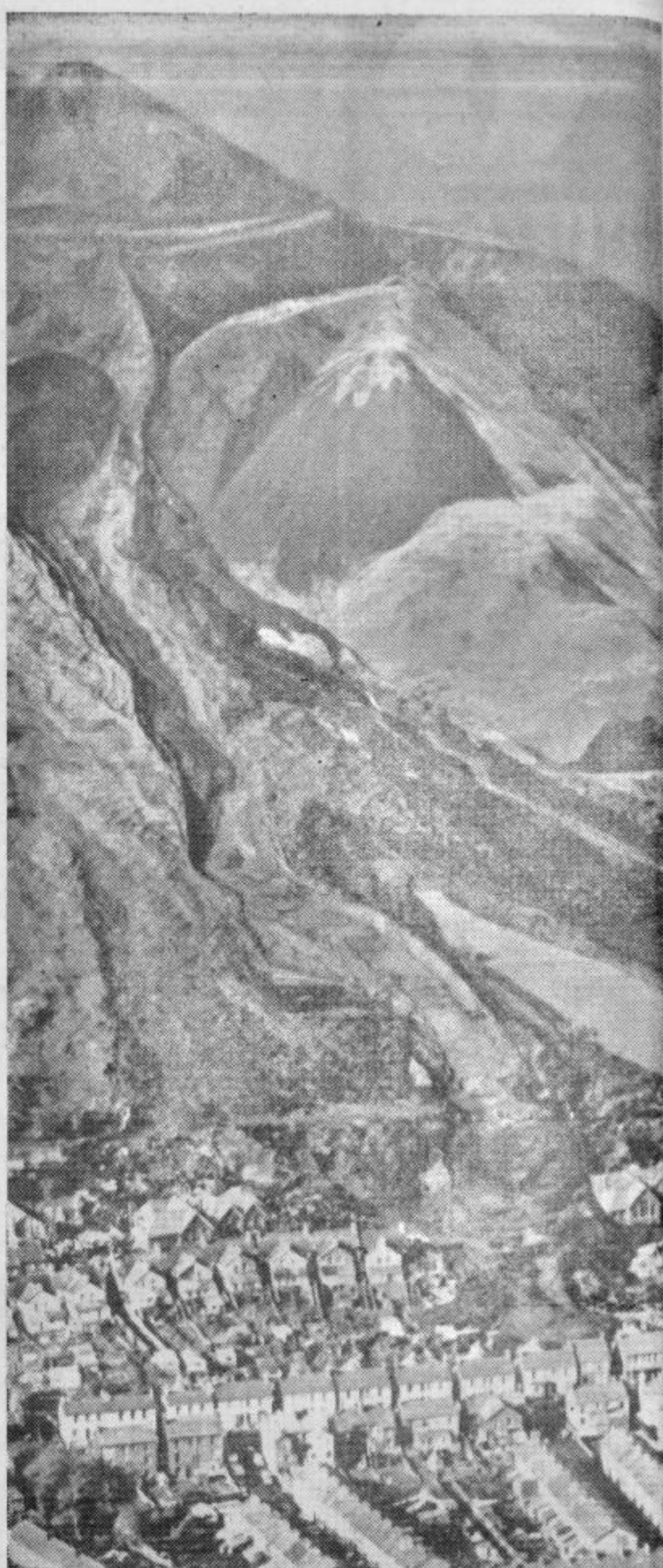

POSNETEK ZGORAJ KAZE NEVARNO VIETNAMSKO IDILO, ENO IZMED MNOGIH, KI JIH AMERJSKI FANTJE ZE LETA DOZIVLJAJO DRUGACE KOT SO SI PREDSTAVLJALI. MOST CEZ VRATOLOMNO GLOBEL

JE SPELJAN ZELO ENOSTAVNO — S TREMI MED SEBOJ PREPLETENIMI ZICAMI. KAJ CE BI NAMESTO FOTOAPARATA IMEL NEKDO V 'ROKAH STROJNICO IN CE BI LE-TA BIL VIETNAMSKI PARTIZAN?

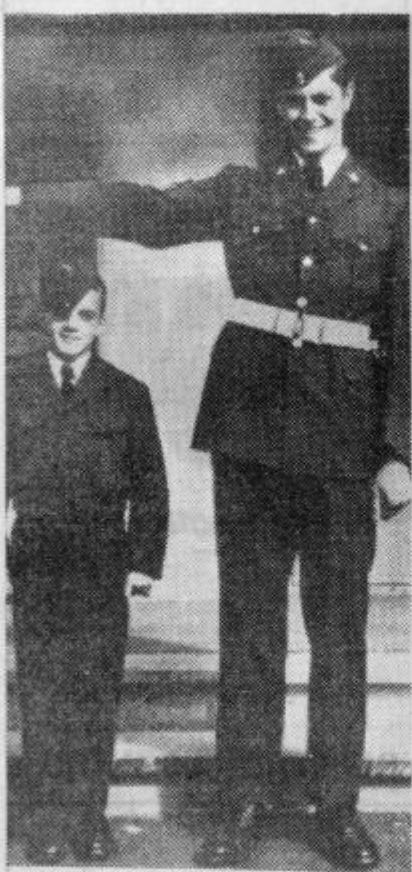
PHILLIPA TEAL JE STARA KOMAJ 20 MESECEV IN VENDAR JE ZE V SEDLU KOT MNOGI OTROCI, LE DA KONJIC NI LESEN, TEMVEČ ZIV. NA POSESTVU SVOJEGA POKOSNEGA OCETA V ANGLIJI PRESKAKUJE PHILLIPA TUDI DO 40 CENTIMETROV VISOKE ZAPREKE. VELIKO VEC NE MORE, KER JAHA KONJA PONIJA, KI MU VISJE ZAPREKE NISO VSEC. KO SO NAJMLAJSO JAHALKO OBISKALI REPORTERJI, JE PUNCKA PROSILA, NAJ GOVORIJO PO CASI, KAJTI NJEJ DELA GOVOR ZAENKRAT SE VECJE TEZAVE KOT PRESKAKOVANJE OVIR NA BELEM PONIJU.

DVA KRAT: NE!

ZGORAJ: PARISKA MODA JE NASLA ODMEV TUDI V MOSKVI. MOSKOVSKA MODNA KREATORKA SLAVA SAJZEVA JE POSLALA NA ULICE TUDI TOLE MANEKENKO. PRILETNA MOSKOVČANKA JE VSEKAKOR PROTI TEMU, DA BI BILA DEKLETA «MOCERADI».

SPODAJ: V LOS ANGELESU V ZDA JE MODNI KREATOR IZUMIL «SEXI» OBLEKO ZA NEVESTE. NA MODNI PRIREDITVI SO BIVSI IN BODOCI ZENINI BAJE NAVDUŠENO PLOSKALI. TODA OBLEKE NI KUPILA SE NOBENA NEVESTA. TOREJ JE NEZNI SPOL TAKO V MOSKVI KOT NA AMERISKEM ZAPADU OBDRŽAL MERO IN PRAVI: — VSE KAR JE PRAV.

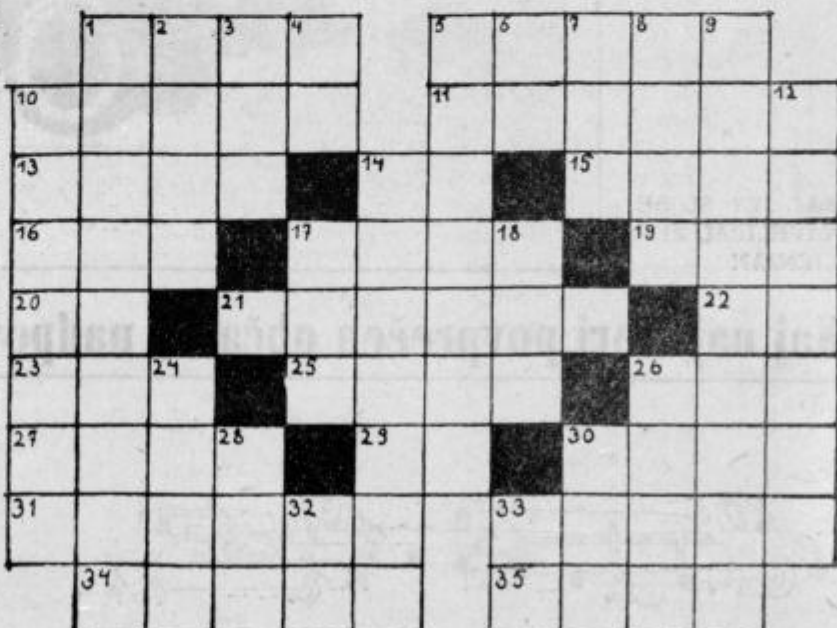
TO NI POSNETEK MODERNEGA DAVIDA OB GOLIJATU. MANJSI JE FRANK HOOEY, KO JE BIL STAR 15 LET IN OB NJEM NORMALNO RASCEN VOJAK KANADSKEGA LETALSTVA. DANES JE FRANK STAR 17 LET IN JE S POMOCJO HORMONSKIH INJEKCIJ PRERASTEL SVOJEGA PARTNERJA NA SLIKI ZA DVA PALCA. CUDEZNI HORMON IMA IME PO SVOJEM IZUMITELJU DR. LIJU IN SE IMENUJE LIPOTROPIN.

Križanka

VODORAVNO: 1. roman ruskega pisatelja Gorkoga; 5. mesto ob slovenskem Primorju, znano po tovarni motornih vozil; 10. italijanska filmska igralka (Giovana); 11. cigaretni ostanek; 13. zaničevanja vredna šolska ocena; 14. okrajšava za »slovenski«; 15. del vodovodne napeljave; 16. ime glasbenega pedagoga Dorian; 17. eden izmed ljubimcev Gospe Bovary v istoimenskem delu Gustava Flauberta; 19. neumen; 20. italijanski spolnik; 21. rival; 22. avtomobilska oznaka reškega okraja; 23. ilovica; 25. gorat predel v vzhodni Indiji; 26. oče; 27. morska žival z lovskimi; 29. okrajšava za »trgovinska zbornica«; 30. popravilalec ur; 31. manjša klada za sekanje drv; 33. bolezen, ki jo dobiš, če ješ nedozo-

relo sadje; 34. pismeno potrdilo; 35. podložniško ljudstvo.

NAVPIČNO: 1. vrsta glasbe; 2. tovarna likerjev v Ljubljani; 3. pod; 4. dva enaka samoglasnika; 5. mast za kolo; 6. danski veznik (in); 7. zaničljiv izraz za duhovnika; 8. pesniško ime za Irsko; 9. poročilo; 10. pristaš smeri, ki teži za čim popolnejše in resničnejše slikanje stvarnosti; 12. življenjska pot; 14. zbor šestih glasbenikov ali pevcev; 17. tuje žensko ime; 18. mutast; 24. cerkveni dostojanstvenik; 26. začetnik arijanstva; 28. angleško svetlo pivo; 30. naprava za merjenje časa; 32. kemični znak za element cezij; 33. avtomobilska oznaka Grčije.

Nedavno se je v angleškem rudarskem mestu Aberfan zgodila huda nesreča. Na mesto se je zrušil plaz rudniških odpadkov, ki so jih desetletja grmadili v visok umeten hrib nad mestom. Plaz je pod seboj pokopal 200 ljudi, med temi 144 otrok, kajti šolo je dobesedno odneslo. Aberfan, ki je čez noč ostal brez otrok, obtožuje vlado, ki se ni brigala za opozorila, kajti rudnik je bil pred leti podržavljen. Vsi v Aberfanu so svariili in z grozo gledali na hrib iz rudniških odpadkov. Zdaj so plačali davek najmanj krivi. Kaj pomagajo stroge preiskave? Na gornji sliki se razločno vidi plaz, ki je porušil šolo in več drugih hiš. Na spodnji sliki pa je na desni upraviteljica šole v trenutku, ko je pred letom sprejela v roke peticijo meščanov, ki jo je potem poslala vladi. Tudi ona je našla smrt s svojimi varovanci vred.

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gledališka ulica, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — UREJUJE uredniški odbor, GLAVNI UREDNIK Tone Skok, ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pote«, »Na delo« »Naše delo« (1945), kot »Celjski tednik« (1948-1950), nato kot »Savinjski vestnik« (1950-1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1966 so ga USTANOVILE občine, Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah in Zalec. — Tednik IZHAJA ob petkih. IZDAJA: Zavod za informativno službo Celje. TISK IN KLIŠEJI: »Celjski tisk«. — CENA: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.000) din, polletna 10 (1.000) din. Tujina 40 (4.000). TEKOČI RACUN: 507-3-223.